

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1997

Den Jyske Idrætsskole i Vejle

Udgivet i et samarbejde mellem
Den Jyske Idrætsskole og elevforeningen.

I redaktionen:

Ole Worm (ansvarshavende), Pia Rask (elevforeningen).

Meninger, der fremføres i de enkelte artikler,
behøver ikke nødvendigvis at dække skolens synspunkter.

Forsiden er prydet af skolens nye logo, som også pryder skolens brevpapir.

Det er diskoskasteren i moderne streg.

Årsskriftets dobbelte midterside viser den plakat,
som blev lavet i forbindelse med den nye skolebrochure.

Fotografier er eleverarbejder, udvalgt af Henrik Niebuhr.

Tryk: Jelling Bogtrykkeri A/S

1997

Den Jyske Idrætsskole i Vejle

Indholdsfortegnelse

Forord

Vi skal have sat gang i en etisk debat
Filosofi og idræt
"Skud fra hoften" &
Trolde kan tæmmes
– kan man da blive ramt af højskolen
Sportskontakt af 3. grad
"Ta' og risk"
Mellem afkast og indkast
Mellem Sport og Show
"At rejse er at leve"
Fælles mål

Kai Holm, DIF
Karina Kallehauge

Inge Kjærulff Torp & Alice Grønborg Krag
Henrik Niebuhr
Carsten Rasmussen
Ole Fritzen
Christian Thyge Petersen
Tove Bloch
Ole Worm

Årets gang

Højskolevirksomheden, Ole Worm
Den Jyske Idrætsskoles bestyrelse
Elevforeningens bestyrelse
Elevforeningen
Årgangsjubilæum – elevmøde
Personalialia
Personaleoversigt
Elevholdet 1996/97
Kursusvirksomheden 97, Marie Lishy
Kursuskalender 1997

Den Jyske Idrætsskoles årsskrift 1997 er i år uden tema.

Temaer er der ellers nok af i tiden. Lidt selvbeskuende kunne årsskriftet handle om *kompetencebegrebet i højskolebevægelsen*. Temaet kunne også være *kampen for overlevelse* eller blot, hvordan andre kunne få et værdigt liv i Danmark. På mange planer tales meget om det værdige og gode liv.

Der er dog alligevel små ansatser til tematisering. Når burhønsene skal have etiske regler for et liv før døden, bør idrætten også have et sådant regelsæt. Hvad er et godt idrætsliv, og hvor og hvornår vendes tommelfingeren nedad. Skolen har derfor bedt informationschef Morten Møhlholm Hansen, DIF, om at forholde sig til en mulig institutionaliseringen af etikken i idrætten. Skolen har taget imod Karina Kallehauges ønske om at anvende sit filosofiske håndværk og metode på fagområdet idræt. I en kort artikel redegør hun for perspektivet.

Skolens familiekurser har altid stor søgning og har i år kunnet registrere familiers næsten lidenskabelige ønske om at diskutere almene spørgsmål i en grad, der har taget pusten fra de undervisere, der havde adrenalinet i blodet før de idrætslige timer. Redaktionen indfrier samtidig mange tidligere elevers ønske om at få nogle beskrivelser og betragtninger over det, der sker på skolen.

Udefra og alligevel tæt på skolen har vi

bedt den nuværende træner for Vejle Boldklubs superligahold Ole Fritzen om at reflektere over sit arbejde, når han på den ene side skal bidrage med at øge afkastet af de investeringer, som klubben foretager, når det samtidigt kan betyde, at hans langsigtede spiludvikling stoppes ved, at spillerne sælges, når de er på toppen, hvor de kunne give holdet et spillemæssigt løft. Tidligere DJI-elev og journalist Christian Thyge Petersen slog til, da han under journalistuddannelsen i et sommerjob på Jyllandsposten slog igennem ved sine lovende reportager fra Tour de France, hvorfra der bringes et strejftog. Årsskriftsartiklerne afsluttes med en lille episode, hvor Den Jyske Idrætsskole kom til at figurere i idrætshistoriens annaler.

Billederne i dette årsskrift?

Forsiden viser skolens nye logo, som også pryder skolens brevpapir. Det er diskoskastesteren i moderne streg; men DJI har ikke forladt den klassiske Myronskulptur. Midthersiderne viser den plakat, som blev lavet i forbindelse med den nye skolebrochure. "Du har ikke en chance - brug den" som udtryk for de mange muligheder, den unge har; men som oftest ligger skjult for ham eller hende. Vi bruger den optimistisk. Du har altid en chance. En del fotografier er elevarbejder fra TRYK 16-timerne, hvor elever for første gang stifter bekendtskab med fotokunsten, og derved bekræfter plakaternes ordlyd.

Vi skal have sat gang i en etisk debat

Kai Holm, formand for Danmarks Idrætsforbund

Debatten om etik i idrætten har taget til inden for det seneste år. En debat, som ellers i mange år har ligget død.

Det startede med, at DIF og Center for Idrætsforskning sidste år i anledning af DIF's 100 års jubilæum afholdt en tre-dages konference om emnet "Grænser for vækst inden for eliteidrætten". Hovedemnet på konferencen var egentlig ikke den etiske dimension, alligevel viste det sig, at næsten alle indlæg og debatter kom til at dreje sig om etiske spørgsmål:

Bifalder vi den udvikling, som finder sted inden for eliteidrætten med bl.a. sukkerdrops, højdetræning, teknologiske nyskabelser, usunde træningsmetoder og øget kommerialisering?

Kan og vil vi sætte grænser for at ændre udviklingen?

Og i givet fald: Hvor går grænsen for, hvad vi vil tillade – hvad vi etisk set mener at kunne stå inde for?

På konferencen var det især dukkerdrops og højdehuse, der var de højaktuelle emner. Men der eksisterer et meget spredt spektrum af etiske problemstillinger – især inden for eliteidrætten, men så sandelig også inden for idrætten i al almindelighed. Tænk blot på den række af sager, vi har oplevet inden for det seneste år. F.eks. sager om værgtpineri, hestemishandling, tilskueroptøjer ved superligakampe, forældres

overdrevne ambitioner på deres børns vegne, idrættens ansvar og forpligtelser over for de svage grupper i samfundet, idrætsudøveres ytringsfrihed og rettigheder og pligter, idrættens stigende kommerialisering samt den evigt aktuelle debat om dopingbekæmpelsen.

Vi har i DIF afholdt to seminarer om disse emner i løbet af 1997, og vi har samtidig fået vedtaget et særskilt afsnit i vores politikatalog om DIF's overordnede politik på området "Idrættens etik og moral". Dermed signalerer vi, at området skal tages meget alvorligt, og at vi i de kommende år skal have en bred debat i gang om idrættens holdninger til disse spørgsmål.

Det kan godt være, at vi på baggrund af den løbende debat og de ting, der er kommet ud af vore seminarer, skal til at udarbejde vejledende regler på nogle områder eller måske endog udstede deciderede påbud på særskilte områder. Jeg vil dog i den forbindelse gerne udsende en advarsel: Lad være med at tro, at etik og moral er noget, man generelt kan regulere sig ud af via bestemmelser og vedtægter. Etik og moral er i høj grad et personligt anliggende, og vi kan ikke fratage os selv for et ansvar, som indebærer, at vi hele tiden selv skal tage stilling til vore egne handlinger, og hvad vi selv kan stå inde for.

Vores fornemmeste opgave er derfor at debattere og bevidstgøre hinanden om det væld af etiske problemstillinger, som eksisterer – men som vi måske i det daglige

fortrænger og derfor ikke forholder os særlig bevidst til. En måde at komme videre med denne opgave er at styrke den etiske dimension i vores kursus- og uddannelsesstilbud, således at vore ledere, trænere og aktive får et endnu større etisk debatterende supplement til de mere kolde fakta om f.eks. skadesforebyggelse, tilrettelæggelse af børneidræt, idrætspsykologi m.v. Vi skal

i endnu højere grad på uddannelsessiden beskæftige os med de etiske spørgsmål, der er knyttet til de færdigheder, som vi optræner vores medlemmer i. For debatten må aldrig blive isoleret til nogle enkeltstående seminarer. Det skal være en løbende og integreret del af DIF's virksomhed og det daglige idrætsarbejde rundt om i landet.

Karina Kallehaug
højskolelærer, DJI

Som et nyt tiltag tilbyder Den Jyske Idrætsskole i 1998 eleverne faget "*Filosofi og idræt*".

Det viser sig gang på gang, at eleverne er tiltrukket af de grundlæggende spørgsmål omkring den menneskelige tilværelse. I det hele taget er der en større og større interesse generelt i Danmark for de filosofiske perspektiver.

Forløbet "Filosofi og idræt" begynder med en introduktion til de filosofiske fagområder, som primært den vesteuropæiske og amerikanske tradition har taget alvorligt. Efter denne introduktion bliver etik, i idræt og en flok berigende filosoffer omdrejningspunktet for resten af forløbet. Aristoteles, Descartes, Kant, Camus, Foucault, Marx, Mill, Kierkegaard og Nietzsche bliver den fælles reference for deltagerne. Et interessant og godt aspekt at få med og som nødvendigvis vil blive inddraget løbende er, **hvordan** tingene hænger sammen i idrætten, altså hvordan er relationerne mellem de mange elementer i idrættens verden. Sagt med et filosofisk udtryk, så vil erkendelsesspørgsmål blive rejst. Spørgsmålet, etikken rejser, handler om, hvordan relationerne **bør** være mellem de mange elementer.

For at arbejde med noget på en filosofisk måde skal man tvivle, være kritisk og rejse nogle grundlæggende spørgsmål. Om det

er det fuldenkte kriterium for, om man arbejder filosofisk vil jeg ikke tage stilling til nu, men blot fastslå, at det er det kriterium, der vil dominere i "Filosofi og idræt". Vi vil tvivle, være kritiske og i særdeleshed rejse nogle grundlæggende spørgsmål i forhold til idræt.

Det er også væsentligt at få drøftet, om idrætten er et mål i sig selv eller om det "blot" er et middel til at opnå noget. Kan idrætten i det hele taget være et mål i sig selv? Hvilke værdier rummer idrætten? Hvad vil de ovenfor nævnte og afdøde filosoffer have svaret på disse spørgsmål? Det vil vi undersøge samtidig med, at vi naturligvis konkretiserer problemstillingerne ud fra egne kendskaber til idræt. Er der bestemte værdier, der dominerer de forskellige idrætsverdener mest? Hvis - hvordan kommer dette så til udtryk?

Som højskolelærer oplever jeg på en idrætshøjskole primært, at idrætten daglig, er et middel og ikke et mål i sig selv. Faktisk anvendes idrætten mere og mere som middel. Eksempelvis er der nogle der oplever at idrætten er et godt supplement til integration af fremmede i et samfund og til at bryde nogle menneskelige barrierer ned, så det lader sig gøre at komme videre med sit liv.

Hvis jeg på samme måde skal finde et eksempel på idrætten som et mål i sig selv, er det straks vanskeligere. I sportsnationen over alle, DDR, udbasuneredes højt og flot, at sporten var et middel i en socialisti-

ske opdragelse, men denne stats gymnastikpiger, som forblev "piger" p.g.a. den umenneskelige megen træning, får mig til at nedfælde følgende citat:

"Den historiske dannelse er kun gavnlig og frugtindbringende for fremtiden, når den optræder i følge med en ny, mægtig livsstrømning, en opstående kultur for eksem-

pel, altså kun, når den beberskes og ledes af en højere kraft og ikke selv bersker og leder". (Afgudernes ragnarok - F. Nietzsche).

Jeg er begejstret over at få lov til at opstarte "Filosofi og etik" og er naturligvis spændt på, om der bliver tilslutning til at mødes et par timer om ugen i en udvidet studiekreds med dette som emne.

Inge Kjærulff Torp & Alice Grønborg Krag
højskolelærere på DJI

“Skud fra hoften “ & “Trold kan tæmmes”-
kan man da blive ramt af højskolen ?

Ja det kan man !

“Nu er dagene korte,
for korte til det, vi skal nå.

Hvad skal vi nå ?

Snart vil vi se,
at det som er livets glæde,
ikke er det, som vi nåede,
men det, som nåede os.
Og dagen bli’r lang,
uudtømmelig.

H. Dons Christensen.

I en del år har vi under overskriften “Trold”
og “Western” haft uforglemmelige familie-
sommerkurser på DJI.

I år oplevede vi, at dagen blev udtømmelig både rent konkret og i overført betydning, da to “nye blomster” ved trolderier nåede os. Dem kommer vi tilbage til mod slutningen. Nyd lige modstående billede.

I vores hektiske dagligdag er mange timers samvær i sjove og intensive oplevelser ofte utopi for familien, hvad enten den består af far, mor og børn eller diverse sammenføringer og opsplittings. Derfor bruger vi også meget krudt på at virkeliggøre den gode

idé, at vi som udgangspunkt på vores familiekurser, ønsker at lave aktiviteter, hvor man ikke deler op efter alder. At fastholde, at børn og voksne faktisk kan udføres sammen.

I aviserne kan vi læse kritiske indlæg om forældresvigt, der bl.a. består i at opdrage børn til at være små voksne. Udtrykt lidt pænere hedder det; “at opdrage børn til ligeværdige medborgere i et demokrati”. Ligeværdigheden består ofte i, at også børnene skal beskæftige sig med forurening, AIDS, livsfarlig mad, eliteidræt o.s.v.

En opdragelse siger kritikerne, der egentlig bare er et skalkeskjul for, at forældre kan få lov at bytte roller og være børn i et nydelsesfikseret samfund. Et samfund, hvor forældrene altså har taget den sparsomme fælles tid til at “prøve grænser af” med nye udfordringer, bygge karriere op, planlægge ture ud i verden, deltage i diverse quizzer og lave elastikspring i weekenden.

Kritikken er selvfølgelig sat på spidsen, men alligevel er den langt fra den virkelighed, vi har oplevet på sommerkurserne, hvor det netop i forbavsende grad er lykkedes at være sammen i de 3 gennemgående indholdsområder på kurserne; idræt, fysiske temaaktiviteter og værksteder.

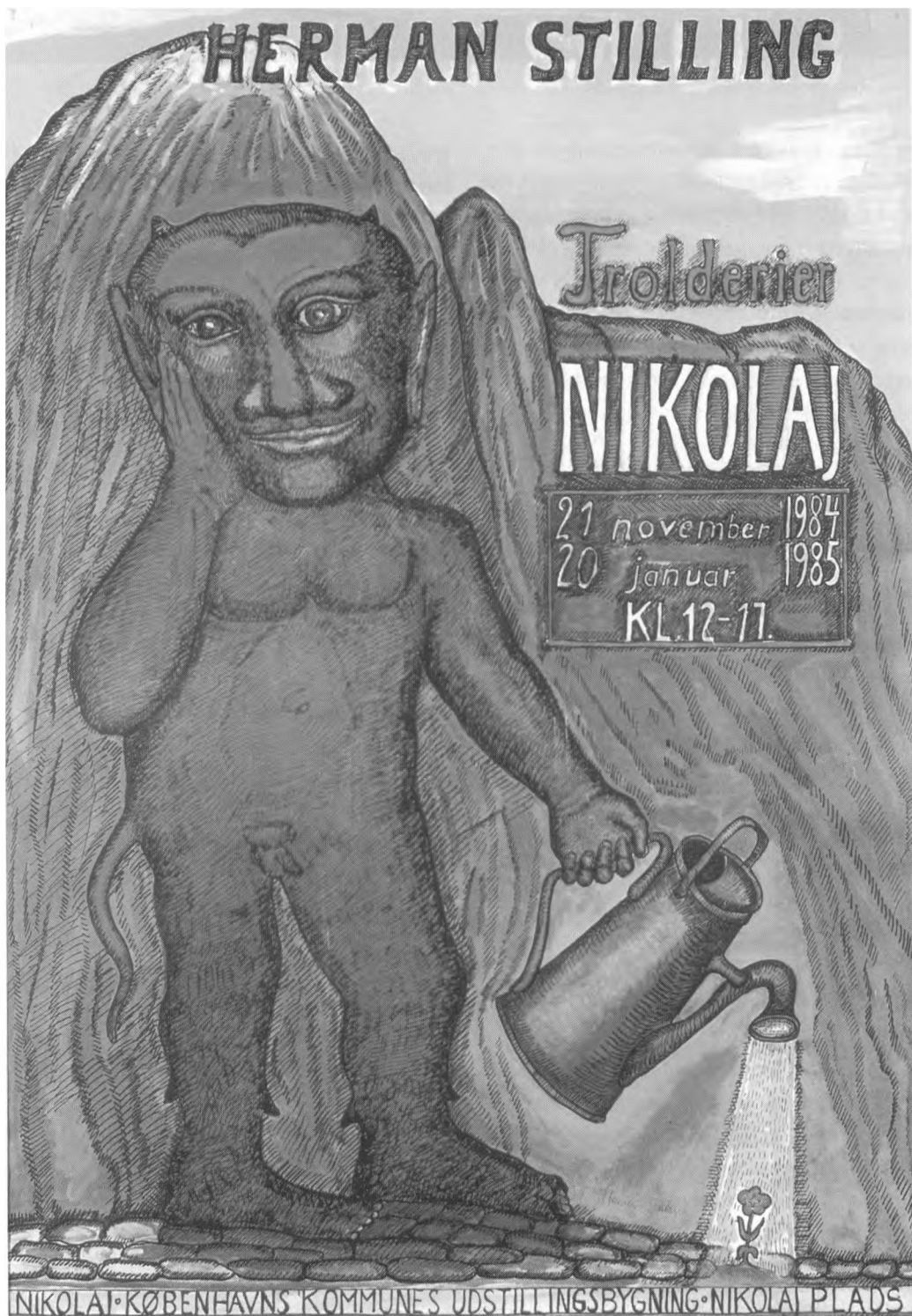
På begge kurser er der daglig mulighed for at vælge et idrætsmodul. Derudover bliver kurserne forskellige, idet de to andre gennemgående moduler; fysisk aktivitet og værksteder relaterer sig til kursens tema. I trolde-ugen bliver det til Trold i skov,

HERMAN STILLING

Troldenier

NIKOLAJ

21 november 1984
20 januar 1985
KL.12-17.

NIKOLAJ • KØBENHAVNS KOMMUNES UDSSTILLINGSBYGNING • NIKOLAJ PLADS

Troldebo, Trolddansen, eller Mærk verden og find trolden. Parallelt hermed kører værkstederne, hvor de arbejder med dukketeater og alle bidrager med noget relevant for en forestilling, der har premiere på festaftenen. Der skrives stykker, sys dragter, laves dukker og kulisser. Der indøves roller og forestillingen suppleres med sang og musik.

I westernugen bliver de fysiske aktiviteter ud over den rene idræt til Westernpointløb, Stratego, Røverleg, Ridning og Markedsdag med bue og pil-, dilligenseri- og stærkmandkonkurrencer. I værkstederne arbejdes der med squaredans, stunt, skind & læder, foto og westerninspireret sang og musik. Således kunne mange ved ugens slutning skabe en helt rigtig westernstemning på mundharper.

På grund af tidspunktet, midtsommer, er det naturligt at være udendørs, at inddrage skolens svømmebad, skoven og ikke mindst de store grønne områder.

Ib Spang Olsen skriver i en artikel under overskriften "Børnerum", at børnene i løbet af det, vi også kalder Barnets Århundrede, er frataget deres ejendom. "Vi havde PLADS, og vi havde FRIHED. Hele kvartret var vor legeplads; hele Østerbro var vort.....Nu ejer børnene på Østerbro ingenting. Der er lås og slå for alle porte, dødsstraf for at lege på vejen. Krattene og vandhullerne er borte og der ligger bygninger på alle tømmerpladsgrundene. Det gik meget stille for sig, da man tog børnenes ejendom fra dem, og man har ikke hørt

om, at der vil blive udbetalt erstatning.....Der har ikke rigtig været nogen til at påpege tyveriet. Udviklingen er sket snigende, og børnehulens forsvinden er sket næsten samtidig med at dens ejere, netop den årgang, er vokset ud af barndommen og så ikke har erkendt tabet i tide."

Uden sammenligning i øvrigt er det en glæde på sommerkurserne at se, hvordan børnene sikkert, men i det tempo, der passer til den enkeltes temperament, udvider deres territorium fra havestuen (saloonen) og gangene til hallerne og "hjørner og gemmer" på plænen udenfor havestuen for til sidst at drage vestpå/sydpå til banerne. Og de drager til bålpladsen på udvig efter en trolde, på jagt efter Barske Bill eller bare på selvbestaltet udflugt.

Efter aftenmaden er der "Det for børn" hvor tv's ellers udmærkede Børnetime er erstattet af underholdning og samvær med ægte levende mennesker. Tidligere højskoleelever, hjælperne, har været blændende både som Alfons Åberg og som "en trolde af en æske". Vi må lige have lov at citere netop den Thomas Vinding, der har lavet så mange fremragende udsendelser på B&U (DR 1).

"Radio og TV for børn har altid været lappeløsninger på det problem, at der eksisterer radio og tv. Jeg tror slet ikke, at medierne kan bruges til at udvikle barnets personlighed, og i øvrigt er det også for sent. Industrien er blevet for stærk, og for rå, og

politikerne har foræret dem al magten. Derfor er der, som altid, et stærkt behov for en time, tilbragt i selskab med ægte levende mennesker.”(DPT 3/1996)

Nu kommer vi så til det punkt, hvor vi kunne glæde os over, at “dagen bli’r lang, uudtømmelig.” . Det som virkelig betyder noget, er det, der vederfares os siger digtet i indledningen.

Denne sommer tilføjede vi et nyt element, debatcafe´ i stedet for foredrag for voksne. Et forum for debat, hvor vi, underviserne kom med hver vores korte oplæg/skud fra hoften som afsæt for og som ramme for den videre samtale og diskussion.

I trolde-ugens første runde foregik debatten under overskriften “Trolde kan tæmmes - skal vores børn nå stjernerne?” Oplæggene tog udgangspunkt så forskellige steder som: 1) Troldepus til eliteidrætsstævne - sport på børn eller voksnes betingelser ! 2) Dræber vi trolde i vore børn igennem den opdragelse vi giver dem i hjemmet, i skolen etc. , med særlig tanke på det musiske barn eller det fysiske barn, der styrer sine omgivelser. 3) Hvorfor er vi blevet så dygtige til at overleve og mestre at holde os live gennem sikkerhed, for-sikring, påpas-selighed og forebyggelse, at vi er desperate efter oplevelse og spænding - desperate efter at mærke, at vi lever ?.

Det gik mægtig godt. Debatten kunne som sagt nemt have fortsat hele natten. Mange ytrede sig. Det var en oplevelse at møde så mange kvalificerede bidrag fra hvad, der

viste sig ikke kun at hænge sammen med, at emnet var vedkommende for alle tilstedeværende. Det var også betinget af delta-gernes meget forskellige arbejds- og erhvervs erfaringer.

I forsamlingen sad vi jordemødre, kontor-dame, reklamemand, psykologer, musiker, pædagog, diplomat, ingeniør, frisør o.s.v. Vi var endda heldige i gruppen at have en dejlig bedstemor og en ikke helt ung far, der kunne tilføje nogle vinkler, som vi andre ikke havde år nok på bagen til at hæfte os ved.

Anden runde i trolde-ugen handlede om, hvorvidt vi som voksne vil eller kan vedkende os, at der stadig bor en trolde i os selv. Denne gang med følgende tre udgangspunkter: 1) Det musiske menneske og følelsernes intelligens. 2) Den perfekte krop. 3) Maleren Herman Stilling, der selv som voksen bedyrede, at der findes trolde og i øvrigt har malet dem.(Jvf. billedet forrest). Igen en spændende debat, som aldrig løb tør for indlæg. Nogle sad med en trolde i maven, som endnu ikke havde fundet vej ud i verden. Andre erkendte, at deres trolde faktisk var undertrykt totalt.

Set i bakspejlet er det tankevækkende at de to debatrunder i troldeugen og det tilsvarende arrangement i western-ugen ; “Skud fra hoften” kom til at centrere sig om de samme kerneområder: Vitalitet og selvværd eller det personlige ansvar.

Forumet i western-ugen var med en ny gruppe af lige så forskellige kursister og

nye emner, der ganske kort beskrevet handlede om: 1) Mac.Donaldisering, standardisering, effektivisering ... 2) Kvaliteter (bl.a. sociale) i rytmisk gymnastik overfor amerikansk inspireret aerobic. 3) Individualisering eller at være sig selv uden at være sig selv nok.

Alligevel viste det sig endnu engang at forældrene tog særdeles engageret imod muligheden for at samtale om og blive kloge på at opdrage vores børn, så de opbygger en solid indre autoritet, som de kan træffe deres egne sociale og eksistentielle valg udfra.

Den sidste konklusion må stå for vores regning, men det var netop karakteristisk, at de var indstillet på det mål fremfor at lære børn at sætte deres lid til en ydre autoritet af politisk, religiøs eller filosofisk karakter. Det springende punkt var alle klar over - at leve op til det i praksis! Ikke mindst, fordi vi også blev klar over i samtalen, at de fleste i den voksne generation er opdraget modsat. Traditionelt har opdragelse og pædagogik lagt vægt på at udstyre personen med en social ansvarlighed og netop ikke taget udgangspunkt i det personlige ansvar. Der var også stadig usikkerhed overfor og bekymring for, at det kan ende i en omsiggribende individualisme og springen elastik.

Eksemplet fra fødegangen var god til at belyse konsekvenser af det personlige ansvar. Blandt jordemødre, men såmænd også i andre faggrupper er der pudsigt nok

nogen, der altid gør sig "fortjent" til små gaver; blomster eller vin. Som tak for hjælpen, da det gjorde allermost ondt og i taknemmelighed over at være nybagt far eller mor er det selvfølgelig i orden at give gaver. Men den jordemoder, der forstår i al ubemærkethed at gøre sit arbejde og tildele eller lade den fødende tage det personlige ansvar, har styrket moderens selvværd og ikke belyst sit eget eventuelle overstrømmende sociale ansvar. Får hun lige så mange gaver ?

Efter eksemplet sad vi allesammen og talte lidt på fingre og overvejede motivet bag de gaver vi havde gjort os fortjent til hver især. Der var andre gode eksempler, men lad os konkludere, at kunsten at leve ikke består i at frygte trolden eller den selvtilstrækkelige individualisme, men at opgive vores lykkesikring, turde være sårbare, se trolden i øjnene og give den navn.

Ikke for at pudse vores glorie, men for at styrke vitaliteten, livslysten til at tæmme trolden eller bearbejde de negative egenskaber. Tage udfordringen op og få vristet vitalitet ud af dem. Det skal de voksne lære børnene. Så langt ud til (bog)kanten som mulig på følgende linier: Forædle raseri til mod, panik til initiativ o.s.v.

raseri	→	trods -	frimodighed -	mod
panik	→	spænding -	beredvillighed -	initiativ
galskab	→	excentricitet -	originalitet -	kreativitet
vold	→	aggression -	stræben -	dynamik
håbløshed	→	modløshed -	higen -	præstation
selvødelæggelse	→	nydelse -	glæde -	selvopfyldelse

Apropos vitalitet. I de tilfælde, hvor vores anstrengelser krones med held, føler vi, at vi bliver fyldt til kanten med vitalitet. "Livslyst", der er en langt bedre nøgle til forebyggelse af novembermørke, vintertræthed end alverdens vitaminpiller og købeenergi. "..... så røg den på trolden og stak

hans øjne ud og knuste marv og ben og stangede ham ud i fossen. Så gik den op på sæteren. Der blev bukkene så fede, så fede, at de ikke orkede at gå hjem igen og er fedtet ikke gået af dem, så er det der endnu. Og snip, snap, snude nu er eventyret ude." (De tre bukke bruse)

Sportskontakt af 3. grad

Henrik Niebuhr,
højskolelærer på DJI

Søndag d. 29. juni så et nyt kursus dagens lys på DJI. Efter næsten ét ars forberedelser var vi klar til at kaste os ud i "sportskontakt af 3. grad". Under sloganet: "Vi starter hurtigt, sætter farten op undervejs og slutter med en spurt" var kurset primært rettet mod den yngre del af vor kursistgruppe. Vi havde forsøgt at sammensætte et program, der dels skulle give kursisterne mulighed for at prøve ting, de måske aldrig fik mulighed for i hverdagen, dels kastede dem ud i nogle situationer, der gav dem et indblik i, at de måske kunne præstere mere, end de selv troede. Kursets formål var ikke at få folk til at bryde deres grænser. Det er et sundhedstegn at vide, hvor egne grænser går, og hvad man er i stand til. Vi forsøgte til gengæld at skubbe grænserne for, hvad man kan, tør og vil byde sig selv.

For at nå det mål havde vi lavet en tredeling af kursets indhold: "Idrætten", "Legebarnet og vovehalsen" og "Højskolen". Idrætten skulle i første omgang fungere som en slags "isbryder". Vi skulle svede og have det sjovt sammen, samtidig med at kursisterne skulle finde ud af, at de med den rette motivation og instruktion kunne nå langt, selv om vi kun havde én uge til rådighed.

Aktiviteterne i "legebarnet og vovehalsen"-afdelingen var alle karakteriseret ved, at kursisterne skulle bruge en høj grad af

samarbejde, fantasi og tillid/selvtillid for at kunne løse de opgaver, de blev sat på. Samtidig skulle de også helst finde ud af, at de sammen måske kunne gå ét skridt længere, end de turde på egen hånd. Nogle af de ting, vi bl.a. kastede os ud i, var søslag i bassinet på selvkonstruerede fartøjer, klatring på klatrevæg, udforskning af kloakror under jorden samt en eftermiddag i selskab med en instruktør fra frømandskorpset. Ugens højdepunkt, hvis man da kan bruge det udtryk om en aktivitet, der for det meste foregik under vandet, var uden tvivl netop den eftermiddag. I tre timer blev kursisterne guidet gennem vandets mysterier. Hvordan bevæger man sig mest økonomisk under vand, og hvordan tømmer man sin dykkermaske for vand, mens man stadig er neddykket, var nogle af de ting, vi lagde ud med. Sidst på eftermiddagen blev kursisterne i bogstaveligste forstand kastet ud på dybt vand. Knobbinding på bunden af bassinet. Selv det simpleste knob bliver vanskeligt, når det skal bindes i 5 m. dybde. En anden opgave var: Kursisterne fik bundet en hætte omvendt på hovedet, så de intet kunne se. Derefter fik de besked på at følge et tov, der var spændt ud under vandet og tælle, hvor mange knuder der var på det. Lige inden de dykkede ned, fik de en gade, der skulle løses samtidig med tælleri- et. Alle aktiviteterne blev nøje overvaget af "frøen" for at undgå mulige farlige situationer. I nogle tilfælde observerende liggende på bunden af bassinet minutter af gangen !!

Sidst, men ikke mindst, havde vi højskole- delen, hvor vi gennem forskellig litteratur, debatter, foredrag og film berørte de ting, vi havde beskæftiget os med lidt mere teo- retisk. Samtidig fik kursisterne en mulighed for at få sat ord på nogle af de ting, der fly- ver igennem hovedet, når man kommer i en situation, hvor man når ud i nærheden af sine grænser.

Et kursus på én uge er alt for hurtigt over- stået. Én ting blev dog hængende i luften længe efter, at det var slut; nemlig den inspiration det giver at se, hvor mange "ekstra" ressourcer man kan hente ud af motiverede personer, der befinder sig i et trygt miljø med mennesker, de har tillid til. Bare det snart bliver sommer igen.....

“Ta’ og risk”

Carsten Rasmussen
højskolelærer på DJI

To generationer spiller ud.

Vi søger grænserne hvor nyt liv opstår

Den unge generation har en helt klar mening om deres egen situation set gennem den voksnes / forældrenes øjne. De betragtes som forkælede, individer uden faste rammer, unge med et hav af materielle goder. De er forvirrede og rodløse. De er ligeglade. De er egoistiske og asociale.

Hvad er rigtigt, og hvad er forkert?

Er det ikke karriereforælderen, den travle voksne, der langt hen ad vejen har svigtet børnene og måske også den anden part i ægteskabet? Forældrenes karriereræs/travlhed som har skabt dette barn-voksen forhold. Karrieren/travlheden fremfor legen. Barnet sættes lig med legen. Derfor kommer barnet i anden række. Legen forsvinder i den voksnes tilværelse, og dermed kernen i en ægte, spontan livsudfoldelse. Hvem er mest forvirret, egoistisk, rodløs, ligeglad og asocial? Er det ikke nærmere den voksne / forælderen?

Midtvejskrisen for den voksne åbner øjnene for en revurdering af den umiddelbare livsførelse. Midt i livet og hvad så? Hvilke værdier styrer mit liv? Hvor er jeg på vej hen? Den midtvejskriseramte voksne med det “voksne” barn endevender værdigrundlaget. Værdigrundlaget får måske en drej-

ning i retning af legens værdigrundlag. Legen karakteriseres af vovemod, usikre udsigter med hensyn til gevinst, spænding, spontanitet og ubekymrethed, fantasi, kreativitet, lystbetonet og morsom og så har legen intet ydre mål. Spørgsmålet om at leve i nuet, men ikke svigte tanken om fortiden og fremtiden.

Menneskets liv svinger i grove træk mellem 2 yderpunkter. Det ene yderpunkt er selvbevidsthedsfasen, hvor fornuften, kontrollen, resultaterne styrer ens tilværelse. Det andet yderpunkt er hengivelsesfasen, hvor mennesket giver slip, nyder og eksperimenterer med livet.

Arbejde kontra leg

For langt de fleste voksnes vedkommende er det tanken, selvbevidstheden der er den dominerende virksomhed. For barnet er det legen og hvad deraf følger med, som er den dominerende virksomhed.

Mødet mellem disse to personlighedstyper - to generationer - kan ofte give problemer / konflikter. Den unge der ønsker at nyde tilværelsen og den voksne der ofte betragter sig selv som den ydende.

Den daglige kamp - den verbale kamp

På kurset **TO GENERATIONER SPILLER UD** ændres denne verbale kamp til en fysisk kamp. En kamp der tager udgangspunkt i fysiske præstationer. Legen hvor

den fysiske udfordring er den dominerende aktivitet. Kampen mellem to generationer i hallen, på græsarealet, i skoven og på vandet.

Du sætter ikke livet på spil, men der er en risiko, du må tage, når du vil eksperimentere og opleve frihed.

Fra vores side bliver du i mild grad presset til at gennemføre fysiske handlinger, som hvis du efter eget valg ville sige fra overfor. Tør begge generationer tage tovbanen over et åbent vandområde, klavre ned fra 5 meter vippen i et udspændt tov. Hvem tør kravle gennem et 30 meter mørkt rør hvori der løber vand? Hvem "vinder" holdspil-kampen? Hvem yder den største præstation i mangekampen eller atletikkonkurrencerne? Meningsudvekslinger i debatten om almenmenneskelige grundvilkår - om livsværdier.

Forberedelserne og afviklingen af den afsluttende fest.

Du vil skulle risikere dig selv. Du kommer ud over rampen, hvor der vil opstå spændinger mellem det selvbevidste liv og livet hvor du giver slip. Fornuften, kontrollen og den mere styrede adfærd vil i mange situationer være sat ud af drift. Denne given slip fremkalder kropslige reaktioner, sætte sig som kropslige spor der ikke umiddelbart kan sættes ord på.

Presset bliver du primært af den anden generation. Den voksne og det unge menneske vil gennem legen og dermed udfordringen/kampen nærme sig hinanden. De får en fælles kropslig oplevelse, som kan danne basis for en dialog mellem teenageren og far eller mor. Fælles oplevelser her og nu som måske vil fremkalde minder samt forhåbentligt sætte sig som varige minder.

Oplevelser som fremkalder minder

Et højskoleliv hvor du er 144 timer meget tæt på den anden generation. I sover, leger, kæmper, debatterer, skændes, griner og fester sammen.

Fælles udfordringer I vil blive mindet om mange gange.

Fælles oplevelser der vil sætte sig som positive spor.

En uge hvor 2 generationer for lov at give sig ben.

En uge hvor dialogen bliver genopdaget.

Mellem afkast og indkast

Ole Fritzen

Årets træner og træner i Vejle Boldklub

Jeg er i kraft af mit job som træner i superligaklubben Vejle Boldklub blevet opfordret til at "causere" over ovennævnte emne, og jeg skal forsøge at give mit besyv med om udviklingen i dansk elitefodbold på klubplan.

Jeg har et ganske godt billede af dansk topfodbolds udvikling gennem de seneste 25-30 år, dels som spiller i øverste række, dels som træner af eliteungdom og seniorhold på højeste niveau. Derudover har jeg en erfaring med 6 år som helprofessionel spiller i den hollandske "æresdivision". Prof-fodbolden holdt sit indtog i Holland 25 år tidligere end i Danmark - og udviklingen i de 2 lande ligner meget - så måske får vi også et AJAX-PSV!! - eller gør vi?

Den helt afgørende, overordnede styringsmekanisme hedder ØKONOMI. Dette er ikke overraskende for nogen, tror jeg; men det er en faktor, som i de seneste 15-20 år er blevet stadig mere dominerende.

Lad os tage VB (Vejle Boldklub), som i 60'erne og 70'erne var en tung dreng i dansk fodbold, opnået ved dygtigt arbejde af frivillige ledere, der forstod at skabe kontinuitet i arbejdet (klubben) gennem dygtigt ungdomsarbejde - og ikke mindst "holden fast" i folk, der var opvokset i klubben. Det lykkedes gennem en næsten konstant placering i *Top 4* at blive en mag-net, der tiltrak mange dygtige spillere, alt

dette på amatørbasis, og hjulet drejede lystigt rundt!

Pengenes indtog - og andres fremsynethed - ændrede radikalt på tingenes tilstand - og "tilstanden" i dansk fodbold er radikalt ændret de sidste 15-20 år. Det har gjort ondt mange steder; men man skal være i stand til at tilpasse sig i en fart - ellers kører toget!

Fodbold på topplan er i dag ganske enkelt en forretning, der skal give afkast og ikke kun indkast. Dette er et faktum på godt og ondt - og jeg håber ikke, at vi skal ende i hollandske eller skotske tilstand med 2-3 hold, der fuldstændig "sætter sig" på magten - og resten kan så leve en mere eller mindre kummerlig fodboldtilværelse i skyggen.

Jeg håber, at man i Danmark kan hindre ovennævnte med forskellige tiltag, for jeg tror, det i længden er dræbende for udviklingen, men der skal dygtige folk til!!

Hvad gør man så?

Mit bud er:

Tilbage til de gamle dyder, hvor der investeres "helt vildt" i fødekæden. Hermed mener jeg, at der skal bruges masser af ressourcer på ungdoms- og talentarbejdet. Dette skal parres med en meget hurtig "gearing" til profiltand, hvilket kan betyde satsninger af økonomisk art. Jeg ser det hele fra en sportslig vinkel, men ved samtidig, at økonomien i den forbindelse er en meget afgørende og styrende faktor.

Man kan sagtens komme i et svært dilem-

ma i dansk fodbold, såvel nationalt som internationalt rent sportsligt.

For at overleve på topniveau eller bare leve, skal man ind i en cirkel, der består af en vital ungdomsafdeling + fodboldskole, der kan fremme en udvikling af egen avl i førsteholdssammenhæng med henblik på salg til udlandet. Derefter må træneren starte forfra igen.

Dilemmaet består her i, at man ofte ikke når at få en tegning til et nyt hold til at gå op rent sportsligt, fordi økonomien fordrer, at denne cirkel afsluttes med jævne mellemrum. Samtidig er der vel næppe tvivl om, at evt. investorer ønsker sig et afkast. Rent sportslig stiller det store krav mht. rekruttering og udvikling, så hvis disse to ting ikke fungerer, dør ilden ud.

Bosmandommen har i øvrigt gjort livet endnu sværere for klubberne.

Jeg har været en svoren modstander af helprofessionelle tilstande for en klub af VB's størrelse i en by af Vejles størrelse og befolkningsunderlag. Men man har et standpunkt, til man bliver tvunget til at tage et nyt. Sådan ser og føler jeg udviklingen.

To tredjedel af superligaen er "heltids"- eller tæt på - og vil man blande sig, må man følge trop. Der er ingen vej uden om.

Vi har for svært ved at styre spillernes ressourcer, når de samtidig har et civilt forbrug af kræfter, Man kan i længden ikke stå distancen på halv- eller deltidsbasis, må jeg i dag erkende.

Danmark er i europæisk sammenhæng rent

økonomisk-sportsligt at finde i 2. division.

Det kan ikke være anderledes ud fra landets størrelse. Derfor vil vi sjældent få "fred og ro" til at opbygge et internationalt stærkt klubhold. Spillerne flyver fra reden længe før, det er opnået - mange flyver før de er flyvefærdige - og får ofte store skrammer og splinter bagi af ophold på bænke rundt om i Europa.

Jeg tror slet ikke, at løsningen er at få tilført x-antal mio. kroner. Det er en dybt nødvendig del af historien, men meget mere, at man kan forvalte sådanne tilførsler: Få tingene gjort professionelle i en fart og danne cirkler som før beskrevet med en tilstrækkelig stor diameter, så man hele tiden kan nå at få tingene til at ligne, inden de skal splittes og en ny cirkel skal konstrueres. Aldrig har det været mere påkrævende, at der skal satses stort og dyrt i første del af fødekæden.

Mellem sport og show

Christian Thyge Petersen
Journalist ved Jyllands-Posten

Det var vel i det 14. eller 15. hårnålesving på Alpe D'Huez, da jeg for tredje gang blev overhalet af en noget mere stabilt cyklende englænder fra Leeds, at det slog mig: Det her er det glade vanvid.

Men sådan er det med Tour de France - verdens hårdeste cykelløb. For mig var det alene det glade vanvid at cykle op ad Alpe D'Huez - jeg mener: formen var jo ikke, hvad den var, da jeg var undersåt i Fleming Westh's rædselsregime "Idræt og Indi-vid" på Den Jyske Idrætsskole i 1989.

Vel, sporten har ikke helt sluppet sit tag i mig, om end jeg i min egenskab af journalist på Jyllands-Posten nu beskæftiger mig med den på et mere professionelt plan.

Maden var bedre på Den Jyske Idrætsskole end i Jyllands-Postens kantine, men ellers er sport jo sport. Og sport er livets salt. Eller er det?

Allerede i det tredje hårnålesving - den dag på Alpe D'Huez - forstod jeg, at de ryttere, der gennemfører Tour de France er blandt verdens bedst trænede og sejeste sportsfolk. Man gør sig ikke forestillinger om, hvor stejle stigningerne i Tour de France er. Det tog mig to timer at cykle op ad Alpe D'Huez dagen før, Marco Pantani gjorde det på under en halv time - med omkring 2000 kilometer i benene fra de foregående dage...

Men når dagen bliver ældre, og rytterne nærmer sig afslutningen på endnu en etape, bliver Tour de France til meget mere end sport. Og for alle dem derhjemme, som følger det djævelske ridt gennem Frankrig, er det meget mere end sport. Det er underholdning. Det er et show. Og der midt i det kaotiske tomrum mellem sport og show, stod jeg så hver dag, når rytterne kom i mål. Området lige bag målstregen i Tour de France får en tilbudsstand i Magasin juledag til at ligne en fredelig oase. Sydamerikanske radio-rapportere kaster sig over deres ofre og skriger spørgsmålene ind i svedige hoveder, som om de skulle have budskabet igennem uden brug af telefonlinjer. TV-hold og skrivende journalister omringer deres ofre - ofte ved rent korporligt at gribe fat i dem.

Det er faktisk ikke særlig sjovt.

Det er mere reglen end undtagelsen, at en journalist får en albue i siden af en udkørt rytter - dér i målområdet skal man virkelig have øjne i nakken. Og mindst et på Bjarne Riis.

Bjarne Riis har hævet Tour de France fra at være en stor begivenhed til at være en af de største. Det er ham vores læsere først og fremmest vil høre om.

Men Bjarne Riis fik et dårligt Tour de France i 1997. Og efter hver etape kørte han direkte til Telekom's autocamper med en hale af journalister halsende efter sig. Men på det tidspunkt skal Bjarne Riis ud af autocamperen. Det ved journalisterne. Det

er næsten et slags ritual mellem journalister og idrætsstjerne. Bjarne Riis får tørt tøj på, mens vi venter udenfor. Vi venter, vi venter og vi venter.

Så kommer Bjarne Riis ud. For det meste fåmælt og vred. Han siger vel i alt noget i tre minutter.

Og de tre minutter danner grundlaget for, hvad der står i aviserne næste dag.

Spørgsmålet er så, hvordan man løfter de oplysninger, man får, ud over et banalt underholdningsniveau.

Sandheden er nok, at det gør man sjældent. Forholdene under Tour de France tillader ikke, at man sætter tingene i et dybere perspektiv. Og en anden del af sandheden er nok, at de fleste læsere og seere er ligeglade og især med journalisternes arbejdsvilkår.

På de hårdeste etaper - dem i bjergene - er rytterne ofte først i mål hen under aften.

For journalisterne er dagen gået med selv at komme frem til pressecentret i nærheden af målområdet. Som regel har journalisterne også været ved start, og når man sætter sig til tastene mellem klokken syv og otte har arbejdsdagen allerede været i tolv timer. Der er deadline omkring klokken ni - så den synlige del af vores arbejde er komprimeret ned til godt en times adrenalinrush. Derefter kører man ad små bjergveje til sit hotel, der let kan ligge 100 kilometer fra målområdet. Dagen slutter oftest mellem midnat og et om morgenen.

Derfor kan det være svært at hæve reporta-

gerne udover, hvad vi kunne kalde underholdningsniveauet. Men:

Alene beskrivelsen af situationerne kan være underholdene og kan indeholde mange oplysninger, hvis der også læses mellem linjerne og alene det at se Jørgen Leth løbe desperat efter Bjarne Riis, der er tyve år yngre, kan være underholdende. Og tankevækkende...

Men hvor meget fortæller det om sporten? Tjah, måske ikke så meget. Men man kan jo også stille sig selv det spørgsmål, om Prins Joakim og Prinsesse Alexandras bryllup er det rette tidspunkt til at diskutere monarkiets fremtid. Eller om man skal bruge lejligheden til at fortælle læserne og seerne om det eventyr - det jo OGSÅ er.

Det nærmeste jeg kommer et svar i den måde, jeg gerne vil skrive om sport på, bliver, at sport skal betragtes som seriøs underholdning. For hvis det ikke er underholdende, hvis det ikke er et show, når de største begivenheder finder vej til vores nethinder, så har sporten - eller elitens del af den - og sportens formidlere spillet falit.

På Jyllands-Posten har vi ingen forpligtelse til at sælge eller markedsføre sporten - men vi har en pligt til at oplyse og underholde læserne. Og vi kan ikke tillade os at lade som om, Tour de France ikke OGSÅ er et show.

Virkeligheden bliver så nok den, at i de fire uger Tour de France foregår, forsøger man

at underholde i lige så høj grad, som man forsøger at oplyse. Forbavsende ofte viser det sig så alligevel, at underholdningen og oplysningen holder hinanden i hånden.

Når man har fulgt Tour de France-karavannen i 30 dage, så ved man i hvert fald, at sport ikke bare er sport. Livet er heldigvis mere nuanceret end det.

“At rejse er at leve”

Tove Bloch
højskolelærer på DJI

- det har en kendt dansker skrevet, sandt er det i hvert fald, at når man rejser, bliver man flyttet fra det hjemlige rum, og verden bliver foranderlig. Den personlige forståelse og erkendelse bliver indsat i et andet rum(land). Følelsen af at leve bliver intensiveret, fordi opmærksomheden og nærværet hele tiden er skærpet til det yderste med alle de nye indtryk, der kommer én i møde.

Sommeren 1996 flyttede jeg min krop og forståelse på en måned lang tur fra Hanoi i det nordlige til Ho Chi Minh City (Saigon) i det sydlige Vietnam. Undervejs skrev jeg dagbog, en god måde til refleksion og senere generindring. Her følger et nedslag i bogen:

...

5. juli

Om morgenen er alt pakket og parat. Vi (*jeg rejste sammen med min kollega Karina Kallebaug*) er til tiden udenfor Darling Café, hvor vi efterlader vores rygsække og kun medbringer en lille taske med det mest nødvendige. Klokken er 5, bussen mangler, men ankommer klokken 5.15 med guiden, der skal følge gruppen, han er glad og smilende. Kun 9 personer i den 20 personers bus - ren luksus, der er god plads, et ekstra sæde til hver.

Hanoi er allerede på benene, kvinderne

sidder i hugstilling på fortovet og tager vand op fra beholdere, der er placeret nede i fortovet, et gammelt vandledningssystem (aquaduktsystem).

De vasker sig omhyggeligt, og udfra hver en lille sprække kommer der mennesker. I løbet af den time, det tager at komme ud af Hanoi, er der efterhånden et mylder. Fra klokken 6 er næsten alle på benene, og klokken 7 er handlen i gang, og indkøb kan gøres.

Vejen mod lufthavnen er kendt, der drejes mod nordvest. Rismark efter rismark passes, ris bliver flittigt plantet ud, vandet og høstet - grønsager passes og plukkes - en aktivitet ud over det kendte. Men samtidig i et erstadigt tempo, ingen skynder sig udover den morlille, der er kommet for sent af sted hjemmefra om morgenen med sine varer i to kurve, der hænger og dingler faretruende i åget, men dog aldrig når ud af kontrol.

Landskabet er beroligende, vandet ved markerne, alt det grønne, samtidig med at der på vejen hersker en hektisk aktivitet, men med en aldrig svigtende tillid til hinanden i trafikken, forløber den langt mere glidende end forventet.

Vi kører op i dalen, hvor Red River løber. Første stop er en restaurant i byen Phong Châu, det er morgenmadstid, klokken er 9. Jeg er kun lidt sulten, det bliver til lidt ris, grønsager og brød. Stedet er noget intermisteisk, halv åben og halv overdækket. Jeg skal tisse og bliver vist ned bag ved nogle

huse, hvor alle kan se ned i det firkantede rum, hvor jeg skal besørge mit fornødne. Jeg må ha' set tvivlende ud, for jeg bliver vist tilbage i restauranten og ned af trapperne ved siden af køkkenet til de nedre regioner bestående af svinestald og alt muligt andet. Her er igen et firkantet rum med bar cement og åben foroven, altså intet loft, men heller ingen tilskuere, derfor anderledes! Men hvis man rigtig skulle have været på toilet, ja, så ville det bogstavelig talt være som "at skide på gulvet".

Næste stop har de fransk pedallokum ved siden af svinestien, og her kan vaskes hænder inden spisningen, måske derfor er maden meget dyrere. Ellers er maden ikke dyr her i Vietnam, normalt ca. 1 \$ pr. måltid, men med drikkevarerne er det anderledes, og hvis det er cola, så koster den 7.000 dong (1\$ = 11.000 dong).

Vi bevæger os op i højlandet, rismarkerne er der stadig, små floder og vegetation, der ikke bliver dyrket, men alligevel udnyttet til forskellige formål f.eks. hegn omkring hytter og anden beboelse.

Vejen bliver steder mere hullet, og enkelte steder er den væk og erstattet med skærver, men retningen er stadig nordvest langs Red River mod provinsen Lào Cai, hvor Sapa ligger.

Inden den rigtige opkørsel i bjergene gør vi stop, bussen checkes, og vi ser på "sæbekasse" væddeløb. Vognen er flad, konstrueret af kæppe, der er bundet sammen med bambusstrimler nedenunder er fastgjort tre

hjul. Længere henne ad vejen tærskes ris. Børnene kigger på os, og vi kigger på dem. Vi er klar til opstigningen i Hoang Lien Son bjergene. Bjergkæden med Vietnams højeste punkt, Phan Si Pang på 3143 meter, der danner en del af grænsen til Kina, og ikke er langt fra vores bestemmelsessted Sapa. Der er flot udsigt over dalen, terrasserne ligger sirligt i mønstre, der for øjet synes helt naturligt, fordi de så totalt er tilpasset bjergsiden og landskabet. Men hvordan de tilvirker de små marker, høster og senere igen tilplanter er uforståeligt, kun at der må være uendelig meget tålmodighed og udholdenhed tilstede i disse uvejsomme områder for at få mad nok til hele familien, der virker mangfoldig. Halvdelen af Vietnams befolkning på 73 millioner er under 20 år og tilvæksten er over 1 million årligt. 6 kilometer før Sapa kan bussen ikke mere. 7 liter muddervand fra en rismark og en halv time senere kan vi køre det sidste stykke op til Sapa, for at konstatere at guidens forudsigelse i florumvundne vendinger fra om morgenen holder stik, der er ingen hotelværelser. Vi bliver indkvarteret i en gammel fransk militærforlægning ikke langt fra det centrale Sapa. Der går tid inden alle har fået håndklæde, og badningen forsinkes lidt ved, at strømmen forsvinder ved ca. 19.30 tiden, hvilket viser sig, at den gør hver aften. Måske for stor belastning på strømforsyningen efter mørkets frembrud. Vi indtager aftensmåltidet i den restaurant, hvor alle andre også synes at

gøre det. Middagen er store svampe med ris og pandekager til dessert. Maden er god og velsmagende. Området er først blevet åbnet for turister for et par år siden. Der er køligt heroppe i forhold til Hanoi, luften tynd i de 1600 meters højde, vi befinder os i.

6. juli

Sapa er anderledes end området ved Hanoi. Hmong og Dao stammerne kommer ind fra egnen omkring byen. Hver stamme har sine karakteristika. Hmong er klædt i blåt med masser af håndbroderier på deres dragter. Daofolket med røde klædningsstykker på hoved, der er helt glatraget, og med endnu flere broderier på tøjet. Alle meget flotte, men allerede klar på turisterne, der strømmer til området i stort tal, ikke blot vestlige, men også vietnameserne selv bruger byen som turistmål. Man færdes roligt imellem dem uden nogensinde at føle sig antastet, selvfølgelig vil de gerne sælge deres ting, som mest er tøj, smykker, anderledes frugter og krydderier, men et nej er o.k.

Vi besøger området tæt ved byen - Cat - Cat village. Det har regnet og vores guide tager absolut shortcuts, gennem risterrasser, op og ned af bjergsider, det er glidende, og man ved ikke rigtigt, om man har fodfæste. Naturen er storslået, vi skal over en bro, hvor gelænderet er væk, og gangbroens faste planker er erstattet af bambusstammer, der ligger løst, der er langt ned! Vi

fouragerer ved et smukt vandfald, og tilbagevejen går gennem en af landsbyerne, hvor indigogyderne koger, og manden i huset vælter ud med røde og "skæve" øjne. Det er lørdag aften, og weekendens højdepunkt efter dagens marked er, at stammerne mødes og bytter mænd og kvinder. Der er ligefrem et udtryk, der hedder "markedsbarn", altså frugten af dette tilfældige møde mellem mændene og kvinderne. I dag er det en helt turistattraktion at se på "konebytteriet".

7. juli

Turen går til en Daolandsby lidt nedenfor Sapa, hvor bussen lægger os af til en 8 kilometer lang tur. Vandreturen foregår i bagende sol af små veje og langs rismarker. Kvinderne og børnene er hjemme i Tá Plún village, de kigger meget på os, vi er en lille god gruppe, der færdes stille og ikke gør meget væsen af os. Husene er indvendig mørke, meget lidt ryddelige efter vores normer, alt foregår i det samme store, dunkle rum. Luften er absolut ikke sund. Det er ikke blot håret, der er raget bort, men øjenbrynene er helt fjernet, fuldstændige glatte ansigter, hvorfor mon, jeg får ikke svar på mit spørgsmål.

...

Ja, mange spørgsmål vil stadig stå ubesvaret, men en ny horisont har åbnet sig, det er helt sikkert.

Ole Worm,
DJI

Det er 50 år siden, at det første internationale dommerkursus i håndbold løb af stablen på Den Jyske Idrætsskole den 3. - 8. august 1947. Dette "jubilæum" kræver ingen større festivitas, men blot en lille opsamling, hvis en eller anden kunne finde på at måtte skrive det ind i en større sammenhæng. Den Jyske Idrætsskole hidrog også til håndboldens 100 årige historie. Det gennemnazificerede internationale håndboldforbund, IAHF, ophørte naturligt med at eksistere med krigens taberne. Håndboldens præsident, SS-brigadefører Richard Herrmann, faldt på østfronten i 1942. Krigen nødvendiggjorde ikke en ny håndboldfører, og det var trods alt ikke muligt at samle aksemagterne, neutrale eller pragmatiske medlemslande til en håndboldkonference efter slaget ved Stalingrad. Men spillet overlevede "besættelsen" og krigen. Det var stadig et ungt spil med et voksende deltagertal og med fortsat stor spiludvikling. En ny organisation var påtrængende, og året efter 2. verdenskrigs afslutning skabtes et nyt forbund på svensk-dansk initiativ. Den 13. juli 1946 underskrev på Palace Hotel i København 35 delegater stiftelsesprotokollen på IHF (International Handball Federation) - uden Amatørbetegnelsen. Amatørismen spåedes ikke store muligheder i den nye verdensor-

den. Som altid kunne krigsudløsende lande ikke deltage i det pæne demokratiske selskab, hvorfor det naturligt blev Sverige, der i mange sportslige og organisatoriske sammenhænge havde fremtrædende placeringer på den internationale sportsverden, der satte sig i flere stole - herunder præsidentens.

Svenskere påtager sig i øvrigt gerne et lederansvar.

Den tekniske kommission, som havde det regeltekniske ansvar under ledelse af Emil Horle, besluttede året efter at lave et internationalt dommerkursus med deltagelse fra Holland, Frankrig, Spanien, Svejts, Finland, Sverige, Norge og Danmark. De østeuropæiske lande manglede. Den politiske situation i Europa i 1947 stod i konfrontationens tegn mellem øst og vest. Ledere fra kendte håndboldnationer som Tjekkoslaviet og Polen kunne ikke få lov til at rejse ud. Håndboldnationen Tyskland var ikke inviteret. De allierede besættelsesmagter havde opløst alle sportsforeninger indtil 1. januar 1946 for at få mulighed for afnazificering og reorganisering. I time 1 lå også håndbolden i de vestlige zoner i Tyskland underdrejet. Kun motionsidræt var tilladt. Først i 1950 kunne det nu ét-årige tyske håndboldforbund optages i IHF, hvor også Saarland havde selvstændig status. Saarland havde af den franske besættelsesmagt tidligt fået lov til igen at spille håndbold. Førende dommere og lovfortolkere fra de 8 fremmødte lande skulle på idrætshøjskolen

forsøge at nå frem til en så ensartet ledelse af spillet som muligt, således et internationalt håndboldsamkvem kunne reetableres i det splittede og sårede Europa. Fælles regler var vedtaget på den 1. kongres i IHF i 1946. Kursusdeltagerne skulle til international eksamen i teori og praksis på "det internationalt yderst beskedne, men smukke sted, Den Jyske Idrætsskole", som formanden for den tekniske komite Emil Horle fra det neutrale Sveits udtrykte det. Lidt imponerende, at det var muligt at samle 29 mennesker i en situation, hvor håndboldspillets udvikling næppe havde første prioritet i genskabelsen af Europa. Deltagerkredsen vidner om ideale fordringer, idet kun meget få af de tilmeldte lande havde vist, at de kunne håndtere bolden på seværdig vis. Behovet for fælles at være med til at skabe noget nyt var mere væsentligt end færdighederne.

Den Jyske Idrætsskole eller som kursusstedet blev benævnt i den interne *Schiedesrichter Zeitung 1. Aufgabe* Den jydsk Idrætsskole, Vejle, Danmark. DJI havde i 1946 få og små lokaler, hvilket, kan man læse i samme avis, gav en særlig familær samhørighed; men hen på aftenen måtte Vejles nattelev øge lokalekapaciteten.

Kun få fra deltagerkredsen er stadig i live, men i et nyligt modtaget brev fra Aksel Koldste fra Århus skriver han

" er jeg vist den sidste af de danske, der deltog i dette kursus. De øvrige var Carl F. Sørensen ("Søren"), Ib Lund og

Axel Kjærulff ("Elefantungen")."

Sidstnævnte var DHF's formand.

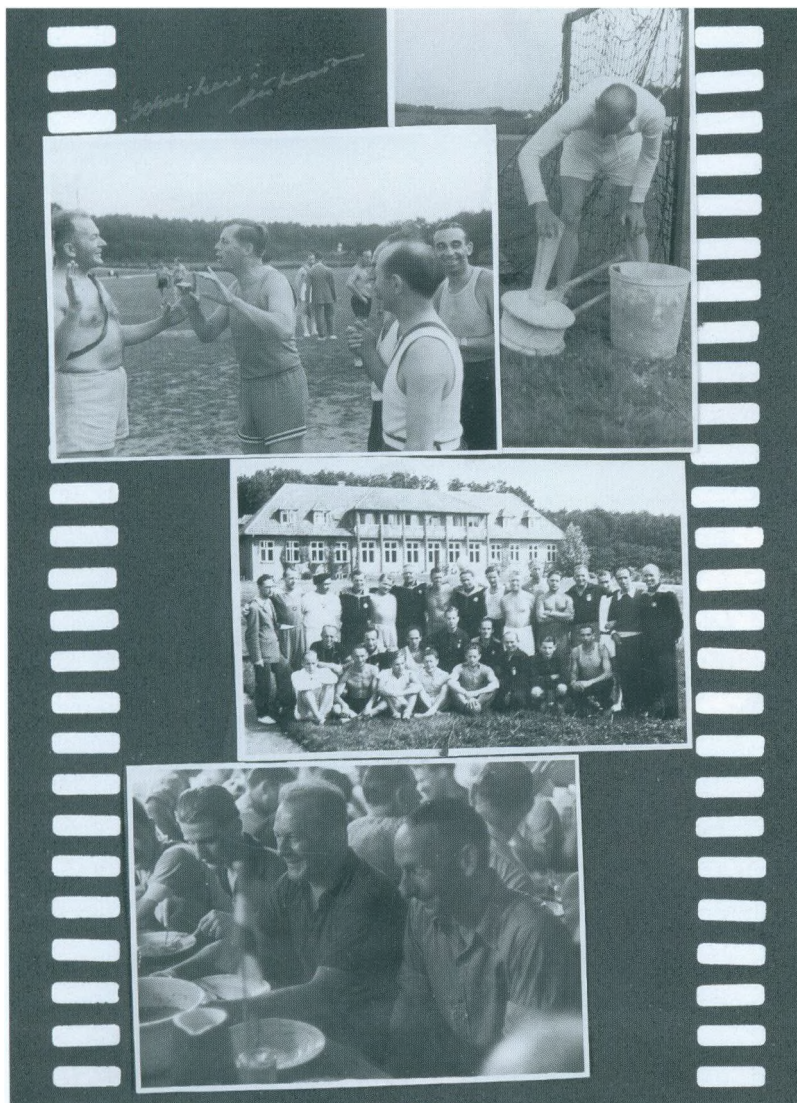
10 års isolering havde betydet, at regelværket og tolkningen vanskeliggjorde umiddelbart samarbejde, da spillet havde udviklet sig forskelligt fra land til land. Det kunne i øvrigt være en interessant senioropgave at foretage komparative spiludviklingsanalyser under isolerende forhold. Kurset blev gennemført på tysk og fransk. Det var især de svenske regler for målstørrelsen på 2*3 meter til afløsning af de tyske mål på 2,1*3,6 meter, der blev endeligt afskaffet på dette kursus. Tyske argumenter var af indlysende grunde udelukket og spilnovicerne i Syd- og mellemeuropæerne godkendte de svenske målstørrelser.

Der opstod på dette kursus en flagstrid mellem dette internationale håndboldkursus og så gymnastikinspektør Poul Jørgensen, der samtidig ledte DAF's lærerkursus, om retten til at hejse Dannebrog. Pudsigt, idet Poul Jørgensen var håndboldregelsperten over alle med stor indflydelse på regeludviklingen i Danmark. Han havde i mellemkrigstiden bistået det tyske håndboldforbund med en standardisering af reglerne ved at oversætte danske håndboldregler til tysk. Forstanderen afgjorde - som altid - salomonisk, at det internationale kursus havde højere charge end atletikken. Onde tunger påstår imidlertid, at forstanderen var betalt med spanske cigarer!

NB. Til de historieløse skal erindres, at talen er om 7 mandsspillet. Svenskernes og

danskernes foretrukne spil, som nu fik fornyet chance mod 11 mandsspillet, som tyskerne havde været sejrige i. 7-mands blev spillet ude som *innombus*. Den Jyske Idrætsskole havde ikke et sådant hus ej

heller mål, der måtte fabrikeres til lejligheden. Primitiviteten ses på fotoet fra "Wembley". Lidt historie blev skrevet på DJI i august 1947.

Du har ikke
en chance...
Brug den!

**Jeg venter bare på dig
i omklædningsrummet...**

Hører du til dem, der betragter livet som en udfordring, ved du, at den vigtigste ballast, du kan have i din kuffert, er selvværd og selvtillid.

En grafitti i en port i den slummede del af København udtrykte dette helt præcist: Du har ikke en chance... brug den!

Sandheden på Den Jyske Idrætsskole er lige så enkel. Vi kan love dig, at du bliver brugt, får et godt rygstød og noget at have din selvtillid i... ta' chancen!

Den Jyske Idrætsskole

Årets gang

Globen var ikke en sag for højesteret. Arkitektsagen er definitivt slut, idet Justitsministeriet ikke fandt arkitekternes anke så principiel, at den kunne klare en tredje retsinstans. Enig!

Året 1997 viste, at træerne ikke voksede ind i himlen. Den Jyske Idrætsskole havde gennem mange år altid og i stigende grad kunnet fremvise et øget kursisttal på det lange kursus. Arselevtalsudvikling fra ca. 54 i 1968 til 122 i 1995. Samme tendens så man i hele højskolebevægelsen - på DJI blot forstærket. Vi havde ventelister for at komme ind. Alle vidste vi, belært af Danmarks Statistik, at det næppe kunne være ved. Flere nærtbeslægtede skoler havde allerede pebet. Foråret var imidlertid helt normalt med 135 spændende elever. Vi havde forberedt os på den alvorlige situation, der krævede ikke blot en ansigtsløftning, men en synliggørelse af DJI gennem en ny skolebrochure. Det skal ikke være surt alt sammen, og derfor valgte skolen som sparringspartner et reklamebureau med en splint i øjet. De var aggressive, som man vel skal være, hvis man vil have budskabet ud, men også med en behagelig distance til eget produkt. Galskab og humor i en elegant blanding. Dette års-skrifts midtersider viser et eksempel herpå. Det kan godt være, at omgivelserne siger, at vi ikke har en chance. Vi ved det blot ikke. Naivt knokler vi videre - ta'r chancen. Samme bureau og samme galgenhumor

prægede idrætshøjskolernes fælles kampagne og er derfor i god tråd til potentielle DJI-elever, hvis ellers dette design virker. Vi er også på nettet. Den nye skolebrochure og den udvidede skolebrochure, som vi selv har lavet, og som indeholder en temmelig detaljeret beskrivelse af de enkelte idrætsfag, er lagt på internettet.

Sommeren 1997 varslede storm. Vi fik ikke 135 efterårselever, som vi meget gerne havde set flokkes om værtsbordet i spisesalen eller foredragsstolen i Globen. Vi fik til breddeperiodens begyndelse lige knapt 100. Det er mange, men ikke mange nok, når vi er vant til det hektiske liv på vore gange.

Januar specialperiodes idrætsmuligheder stod alle åbne og fandt et tilstrækkeligt deltagertal til alle hold. Der blev pres på lokaler - aldrig tomme idrætsrum. Idealsituationen. Blæst omkring os, så hat og briller måtte fastgøres og med et voldsomt flot gensyn med mange elever fra specialperioden til elevmødet. Den traditionelle ekskursion til et af de mest snesikre områder i Norge er fortsat stedet, hvor professionelle skiiinstruktører, og skolens egne lærere dygtigt underviser i de forskellige former for skiløb. Sideeffekten bliver ofte det centrale, nemlig et stærkt socialt fællesskab. Ugerne med normalskema bibringer eleverne et særdeles kontant grundlag for at virke med og i idrætslivet. Kald det uddannelse eller udvikling, fakta er, at eleverne demonstre-

rer kompetence, om de har ansvaret for egne kammerater eller fremmede hold, der gæster skolen. Specialugerne giver den uddybende sammenhængende mulighed inden for det område, der i sig selv har et stort omfang. 17 uger med lidenskabelig lyst til få kulturområder skaber duelige ledere. Når der i Danmark i stigende grad tales om kvalitetssikring, er Den Jyske Idrætsskole ikke det mindste i tvivl om, at den har vi sikret, selvom vi endnu ikke måler og sætter tal på kvalitet.

Maj måned var bissemåned og tid til svømmebassin. I 14 dage *røddedes* der op i Sibirien, etablering af solkroge til sommerens gæster. Danmarks største badekar med næsten 30 grader varmt vand genåbnedes, så det var klar til svømmende og badenydende sommernymfer og fodbold drenge.

De korte sommerkurser rummede vore ældrekurser af 2 ugers varighed, familiekurser af 1 uges længde og højskolekurset, hvor psykisk udviklingshæmmede fik ny lærdom og fornyet tro på egne muligheder. Det er vanskeligt at forstå den mistillid, der visse steder råder for disse korte kurser. Lærerne er på scenen hele ugen - ofte med flere undervisningstimer end de godskrives for og med et engagement, der får en anden virksomhed til at sukke. Selvom det er på de lange kurser, det sner, og det er i det lange gennemlevede forløb, der sættes spor, er de korte forløb vigtige, da en anden gruppe mennesker her får lejlighed

til at sætte spørgsmål ved mangt og meget selvfølgelig omkring os for at så en konstruktiv tvivl om hverdagsmenneskets rutiner og vaner og skærpe opmærksomheden mod, at et liv måske også har andre sider, end det netop levede. Derfor har samfundet en nytte af disse kurser. Derfor er også de god højskole. Undervisningsministeriet har udnævnt nogle kontrollers - med en ændret ønskværdig betegnelse supervisors - der skal efterse, om kurserne opfylder lovens krav. De skal være velkomne.

August måned er ved at blive den travle måned. De sidste sommerkurser afsluttes. DJI til Ejderen!

Lærergruppens studiedage gik i år til grænselandet for at reflektere over fænomenet *det grænseløse*. Højt og flot sigter vi mod nye grænser eller søger at få elever til at sprænge egne grænser i tråd med eller uafhængigt af de tanker, der råder i et Europa, hvor du forlader et område og kommer til et nyt uden at ane, at der her gik en geografisk grænse. På spørgsmålet om, hvordan det er at leve i et område, hvor grænser udviskes, søgte vi råd og husly i Husum hos en ildsjæl blandt det danske mindretal. Ingen tvivl hos ham, Henry Buhl, om vigtigheden af at kunne bevare sin nationale identitet ved at dyrke aktiviteter, der er klart afgrænset fra det tysknationale. Problemkomplekset i hele denne kulturelle integrationsproces fik vi fornyet i diskussion på forældredagen, hvor Henry

fremhævede kampen for danskheden i det gamle hertugdømme.

Med solide penselstrøg forvandlede alle lærerne kort før elevankomst de noget nedslidte værelsesgange og trappegange på DJI til meget smukke farvede flader i løbet af 12 timer. Imponerende!

Det interne idrætshøjskolekursus afvikles i august, og snart snupler vi ind i elevjubillæet fredag aften medio august. Der har været stigende tilslutning som følge af stort benarbejde og flittig brug af telefonnettet. Årgangsjubilæet er mere end hyggeligt og med en autentisk glæde ved at se hinanden og stedet. I stigende grad bliver man klar over, hvilken betydning et højskoleophold har haft for et langt liv. Vel er det de mest tilfredse elever, der vender tilbage, men selv om man tillægger sig det pessimistiske anræk, må du beskedent glædes over rammerne for menneskelig udfoldelse, vi har været i stand til at opstille. Hjemvendt fra Canada spillede en 25 års jubilar og professionel musiker sammen med en "semi-ditto" i et stort og brusende nattesæde. De sidste års succes håber vi på at gentage i 1998. Ramme og indhold for elevmødet må i år betegnes som vellykket. Sidste års elevhold havde et gensynsmøde, der procentuelt næppe overgås. De satte derfor med deres ungdommelige virkelyst og kådhed præg på weekenden. Det stimulerer til fortsat tro på værdien af et højskoleophold. Sjældent har så mange uopfordret over for mig bekendt sig til kredsen af højskolesup-

porters. Højskolespirit får her den rette dimension.

Efteråret har også været spændende med nye udfordringer og en afdæmpet ro i et stadig dynamisk højskoleliv. Den kraftige nedgang i antallet af kursister på højskolen betød naturligvis, at personalesituationen måtte tilpasses de ændrede forhold, og skolen nødsagedes at skille sig af med gode medarbejdere. Flere ved naturlig afgang, andre ved direkte opsigelser. Vi har måttet indskrænke på kontoret, og det har betydet, at skolen mente at kunne klare sig med 3 folk til det praktiske arbejde. Ved samme lejlighed samordnedes en del lærerkontrakter, således at et generationsskifte med de seneste ansættelseskontrakter nu er gennemført på DJI. Køkkenet fik ny leder efter Ellen. Maja har hovedansvaret og bistås af 2 næstkommenderende, Karen og Anni. Overgangen er forløbet upåklageligt med stor udvist ansvarlighed for DJI.

Breddeperioden fra den 24. august med de knapt 100 elever blev således noget anderledes, end skolen var vant til. Vi plejer at have meget homogene hold, men blev mødt med spektret af kulturelle forskelle, som vi ved findes uden for glasklokken. Skolen mistede for første gang en del elever, der ikke kunne indpasse sig til denne højskoles organisationskultur. Som ansvarlige afstedkom det naturligvis en række mere eller mindre veldokumenterede analy-

ser om stedets manglende indfølgelse og tolerance. Der er ingen tvivl om, at skolens idegrundlag og de deraf afledte hverdagskulturelle handlinger lod en lille gruppe elever uforstående. Det kan naturligvis tolkes positivt, når man som idebåren skole har ret og pligt til at komme ud over rampen med personlige budskaber og opfattelser, og at disse så virker efter hensigten. Det er det, vi vil. Hverken mere eller mindre. Vi sorterer lovligt med baggrund i ideer. Men det tvinger os alligevel til at eftertænke, om de ideer, der blev skabt, grundfæstet og efterlevet gennem godt et halvt århundrede år stadig bør være de samme, når vi har den samfundsmæssige forpligtelse til at give mange af vore medborgere tanker og redskaber i hænde til at skabe sig en meningsfuld ansvarlig tilværelse, eller som vi bragesnakkere ynder at ytre, give dem et godt liv. Skolen har gennem de sidste 6 år registreret elever bopælskommune ved deres indmeldelse, og har kunnet konstatere, at det manglende elevtal primært skyldes, at elever fra Østdanmark i mindre målestok kom til DJI. Det undrer os en smule, når man betænker Storebælttunnelens åbning. Vi troede på en sand invasion fra københavnerområdet kun 2 timers IC-rejse fra stedet midt i Danmark. Man kan ikke få nok af Paris. Destinationen for de elever, der kun er på breddeperioden, er i uge 42 byernes by. I år uden Signy, der er blevet så forelsket i denne charmerende by, at hun har valgt at følge

sin mand hertil. Signy har orlov ét år, og skolen har fået en fuldgod erstatning i den unge kandidat i musik, Gustav Wenneberg. Alle skal på breddeperioden prøve alt. Ingen kan alting og ingen kan ingenting; men vi kan alle noget. Derfor skulle eleverne inden for det kreative område som inden for idrætten prøve en del ting. De fik ikke noget valg. Noget af en pædagogisk udfordring; men resultatet blev over forventning. Vi har set, at mange uden forkundskaber kan demonstrere færdigheder i foto. Fotografierne i dette årsskrift vidner herom. Vi har set en gruppe elever efter 6-8 gange kunne stå frem og synge solo i mindre musicals. Eleverne fik også dette efterår en mundsmag på, hvad der venter de store idrætsorganisationer ved i et foredrag af kulturministeren i oktober måned at få løftet sløret for de tanker, han gør sig om samfundets aktive indsats for de marginaliserede grupper. På mange måder en nødvendig tanke, men med en alvorlig akilleshæl. Jeg frygter, at kulturministeren utilsigtet sår kimen til en lønmodtagerkultur inden for idrætsverden, som er den fremmed, og som muligvis fortrænger den frivillige ulønnede leder. Et gøgeæg? Dette efterår har også budt på konferencer om højskolekursets ind- og tilpasning til det etablerede kompetencesystem for voksne. Mange ældre højskolefolk får her røde knopper, idet højskolens frihed som privat sted muligvis mistes, hvis kurssets sigte og indhold reguleres udefra. Trængte højskole

ser naturligvis en mulighed for at få flere elever, idet ungdommen tilsyneladende er stærkt optaget af hurtigere end tidligere at få påbegyndt et uddannelsesforløb. Den norske ordning som præmierer et højskoleophold med points før en videreuddannelse kunne tiltale dele af højskolebevægelsen. Samme advarende og lokkende toner blev afsunget, da undervisningsministeren lancerede FUU. Det er imidlertid næppe muligt at påvise, at højskolen her har mistet sin dyd. Når højskolens omdømme visse steder er blakket kan årsagen ses i simple cost benefit analyser. Der er simpelt hen for lidt mening i galskaben til prisen!

Da skolens økonomi stadig er sund, giver den os mulighed for en opprioriteret vedligeholdelse. Da frosten var af jorden tog vi fat på den nødvendige reovering af området omkring svømmebassinet, der gennem nogle måneder havde lignet et arkæologisk fundsted af dimensioner. Da vi havde konstateret, at det kunne holde vand, besluttede vi os for at gøre arealet omkring bassinet ikke blot funktionelt, men også til et attraktivt opholdsareal med ny belægning og beplantning. På samme måde blev boldspilarealet i den store idrætshal om ikke fornyet med nyt træ, så dog nedslebet og olieret i stedet for lakeret, så det fremtræder nyt. Gulvet fremtræder lidt mørkere, stregerne fremtræder tydeligere. Væsentligt var her dyrekøbt erfaring med et uhyre glat gulv. Friktionsværdien blev videnskabeligt

målt og med den nye gulvbehandling væsentligt sat i vejret, således ingen skal kunne miste gulv og boldkontakt pga. glat gulv. En gammel drøm om at åbne "Sibirien", således hele skolens jordområde fremtræder mere parklignende, begynder at tage form. Med bistand af elever fra det gamle elevhold, bisserne, og maskinel kraft fjernes en del af underskoven samtidig med, at arealet nivelleredes. Meningen er, at der her i skolens sydvestlige hjørne bliver et atletikmiljø, der er hyggelig at træne i og skønt at se hen til. Vi har fjernet alle kastediscipliner fra vore meget flotte fodboldbaner, der i år fik meget rosede prædikater af overordentlig kræsne, men forstandige brugere.

Skolens økonomi tillader os også fortsat at friholde elever fra praktisk arbejde i køkken. Det er meget centralt for skolen at kunne påberåbe sig, at elever er kommet på højskole for at få del af den erfaring, som skolens lærere meget gerne vil viderebringe og nyfortolke; men ikke for at elever skal arbejde og tage arbejdspladser for andre. Man har ikke stået i et cafeteria gennem flere sommermåneder for at få råd til et højskoleophold for derefter at stå et tilsvarende sted med hænderne i vand. Vi fastholder naturligvis elevens pligt til at gøre rent efter sig selv, men ikke på steder, hvor kursister og andre færdes.

Kursussiden er beskrevet af kursusinspektøren, men hertil skal føjes, at det årlige

samarbejdsudvalg mellem brugerne i træningscenteret forløber gnidningsfrit med Team Danmark som den meget forstående supervisor.

Den Jyske Idrætsskole ønsker alle tidligere

elever og venner af skolen en god jul og et fredfyldt nyt år.

PS. Jeg glemte vist at fortælle, at DJI i november atter vandt i Ollerup ved den samlede opgørelse!

Den Jyske Idrætsskoles bestyrelse

Poul Grejs Pedersen, DSU

formand

Niels Henning Broch-Mikkelsen, DIF

næstformand

Ib From, Vejle Kommune

Allan Jahnsen, DHU

Henning Rasmussen, elevforeningen

Elevforeningens bestyrelse

Formand

Morten Jørgensen
Ajstrupvej 12, Ajstrup
9381 Sulsted
9826 0573

Næstformand

Birthe Vangsaard Gade
Arbækvej 6, Koldby
7752 Snedsted
9793 6831

Kasserer

Carsten Lang Petersen
Vindingvej 28 C
7100 Vejle
7572 4676

Øvrige

Søren Vestergaard
Fasanvej 5 st. th.
9700 Brønderslev
4073 9867

Thomas Beck Larsen
Højvangsvej 71
8260 Viby J
8628 3412

Suppleanter

Gitte W. Christensen
(sekretær)
Lindevænget 17
7800 Skive
9752 3866

Pia Rask
Skovhaven 91
5320 Agedrup
6610 7113

Årgangsrepræsentanter

Kasper Søndergaard
Torvebyggen 6, 3 tv.
8900 Randers
8641 2280

Kristian Buur Bækgaard
Bie Rasmussensvej 5
8660 Skanderborg
8651 2513

Så er der igen gået et år i elevforeningen, og vi har igen faet afholdt vores arrangementer og igen med megen succes. Vi havde i år stor tilstrømning til vores årlige elevmøde, hvor der både var mange fra de forskellige jubilæumsårgange til fest fredag aften samt mange fra de ikke jubilerende årgange til det rigtige elevmøde lørdag og søndag.

Det er dejligt, nar man arrangerer en weekend som denne, at der er nogen, der vil bakke os op. Vi håber da også på, at der vil ske den samme tilstrømning de næste mange år.

Til vores weekend arrangement for det elevhold, der afsluttede i foråret, var der også en formidabel opbakning, hvorved vi fik en utrolig god og underholdende weekend, og vi håber da også, at vi fik givet elevholdet en god oplevelse.

Der er sket nogle små justeringer i elevforeningens bestyrelse, hvor Søren Jørgensen har valgt at takke af og overlade pladsen til nye friske kræfter. I hans sted valgte man på generalforsamlingen Thomas Beck Larsen. Han er dog ikke helt ny, da han har været årgangsrepræsentant og siddet som suppleant i bestyrelsen herefter. Thomas overtager Sørens arbejde med at skrive og trykke vores blad, sa det hele nu bliver lavet i Århus.

Gitte Würgler Christensen blev valgt til suppleant i stedet for Thomas, så hun fortsætter sit arbejde i bestyrelsen efter at have været årgangsrepræsentant det seneste år.

Vi havde i år også den glæde at kunne fejre et jubilæum for en af de allermest trofaste støtter i bestyrelsen. Henning Rasmussen kunne i år fejre 25 års jubilæum i elevforeningen, og vi vil også gerne her benytte lejligheden til at sige ham mange tak for det enorme stykke arbejde, han har gjort for skolen og elevforeningen. Vi håber selvfølgelig på, at han fortsætter mange år endnu.

Vi i elevforeningen vil også gerne takke alle dem, som hjælper med forskellige ting i elevforeningen og ønske alle vores medlemmer og øvrige læsere et forhabentligt godt år og håber på, at mange fortsat vil støtte vores arrangementer.

Årgangsjubilæum

Fredag den 7. august 1998 kl. 19.00

Den Jyske Idrætsskole inviterer alle tidligere elever fra følgende årgange

1947/48 & 1948	50 år
1952/53 & 1953	45 år
1957/58 & 1958	40 år
1962/63 & 1963	35 år
1967/68	30 år
1972/73	25 år
1977/78	20 år
1987/88	10 år

Få kontakt med det gamle netværk for at få mange tidligere elever til at komme til deres gamle højskole. Ring til Henning Rasmussen og forhør om adresser på tidligere elever!

Tilmelding sker til

Henning Rasmussen, Ternevej 82, 5210 Odense NV, telf. 6616 4876

Der udsendes skriftlige invitationer i juni måned til de jubilarer, vi har i kartoteket.

Elevmødet

Lørdag / søndag den 8. / 9. august 1998

Programmet udsendes af elevforeningen i løbet af maj måned.

Tilmelding sker ved indbetaling til

Carsten Lang Petersen, Vindingvej 28 C, 7100 Vejle, telf. 7572 4676

Ellen Thomsen

Skolens økonoma gennem 35 år. Ellen Thomsen nåede dette flotte jubilæum, inden hun ved en reception tog afsked med sit arbejdssted gennem de mange år. Der mødte naturligvis mange mennesker frem, som havde nydt gavn af Ellens store viden. Når en skole fungerer og er velbesøgt, skyldes det naturligvis et godt samarbejde mellem de mange led, der udgør den stærke kæde. Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, at Ellen har været et utroligt stærkt led, der har været værdsat på højskolen og i kursusvirksomheden. Det er ikke få kursusledere, der har fået løst såvel småproblemer omkring kursusafvikling som mere almene problemstillinger over en kop kaffe i køkkenet midt på formiddagen. Ellens bestemte og kontante afregning og ledelse bidrog til orden i tabernaklet og dermed sikkerhed for stabilitet i den del af huset samtidig med, at folk med et ærligt og velbegrunderet ærinde altid kunne få ørenlyd hos Ellen. Men de skulle være klædt på til lejligheden. Fikse ideer kom ofte til kort over for den "ellenske" argumentation. Ellen vil blive savnet og mindet i samme spand af år, som funktionsperioden.

Lisette Reitz Larsen

Ved det nye skoleårs begyndelse manglede Lisette. Efter moden overvejelse havde hun besluttet at søge tilbage til Sjælland. Vi manglede en lattermild person og en gym-

nastikdynamo med sine meningers mod, som vi ofte blev vidne til, når hun ledte det pædagogiske råd. Lisette havde i hele sin ansættelsesperiode haft ansvaret for skoleholdet, som hun bragte betydeligt frem. Det så vi ved flere lejligheder, men ikke mindst ved Landsstævnet i Svendborg, hvor hun på små scener forskellige steder i byen viste skolens fane på fornem vis. Lisette havde en meget stærk indlevelsessevne i elevernes tanke, og hun kom let i et meget tæt forhold til dem. En evne, som givet vil betyde meget i hendes relation til de unge på efterskolen.

Alice Grønborg Krag

Alice Grønborg Krag valgte med udgangen af dette år at forlade skolen efter knap 20 års ansættelse. Alice er vendelbo og bliver nabo hertil. Alice havde, som tidligere elever kan erindre, ansvaret for en del af gymnastikken i en række år, hvor hun på meget fornem vis prægede gymnastikken på DJI internt, men sandelig også ved en række opvisninger udenfor. Jeg tænker især på landsdelingsførerforeningens opvisning i Musikhuset i Århus. Det meget kreative menneske havde det derfor ikke så vanskeligt ved at tilpasse sig den nye situation, da hendes fysiske formåen blev begrænset af en idrætsskade, og Alice udmærkede sig de senere år med at delagtiggøre eleverne i de nyeste teknikker inden for tekstil og billedkunst. Et håndelag og et håndværk, hun havde erhvervet sig på kurser i Danmark,

men sandelig også udenfor. Hvem husker ikke Alice's berømte morgensamlinger med sommerfugle, hunde- og fåreuld og andre behårede væseners dragter til glæde for en fuld Globe. Alice var på alle områder en

meget god højskolekvinde, hvor elevens ve og vel var hende magtpåliggende. Den Jyske Idrætsskole har megen tak at sige Alice.

Personaleoversigt

Ole Worm

Administration:

Henning Soe Pedersen,
administrationschef
Gunhild Mortensen
Dorthe Pedersen

Kursuscenter:

Marie Lisby, *kursusinspektør*
Rita Kolbek
Ruth Pedersen
Connie Lundvig Steenholt

Køkken:

Maja Overgaard, *økonoma*
Kirsten Steen Andersen
Ingrid Hovgaard Bengtsen
Maria Bundgaard Clausen
Grethe Fuglsang Damgaard
Else Marie Germansen
Nanna Hummel
Jeanette Ejsing Blaabjerg Jensen
Pernille Hougaard Jensen
Anni Johansen
Anne Grethe Mikkelsen
Annette Buhl Mikkelsen
Lena Nielsen
Hanne Norr
Ilona Scholer
Rikke Odgaard Svenningsen
Nadia Taouatas
Karen Troelsen
Britta Skytte Wilhelmsen

Rengøring:

Anna Greta Sorensen,
rengøringsleder
Marianne Andersen
Magaret Hansen
Hanna Jensen
Tove Rasmussen
Kai Sorensen
Lisbeth Villumsen

Teknik:

Kurt Hovgaard Bengtsen,
Niels Bech Kristensen
Jorn Rathleff
Aage Norbo Sorensen
Sigfred Storgard

Lærerstab:

Tove Bloch
Peder Brandt
Torben Espersen
Kirsten Feddersen
Signy Jensen
Alice Gronborg Krag
Henrik Niebuhr
Carsten Rasmussen
Jorn Richter
Mogens Rieks
Erik Sidenius
Karina Kallehaug Thomsen
Inge Kjerulff Torp
Gustav Wenneberg

Elevholdet 1996/97

34 uger

Heidi Abildtrup Hustedhøj 10 Sædding
6900 Skjern

Qunaaq Amossen Lyngby Tårnbækvej 26
21F20 3900 Nuuk Grønland

Anders Læssøe Amstrup Parcelvej 108B
2830 Virum

Daniel Nyboe Andersen Kirkestien 4 Stjær
8464 Galten

Lene Andersen Præstegårdsmarken 32 Lem
7860 Spøttrup

Gun Arrias Møllergade 110C st 5700 Svend-
borg

Andreas Bech Skt. Gertrudsstræde 15 4600
Køge

Kristian Buur Bækgaard Bie Rasmussensvej
5 8660 Skanderborg

Christine M. Christensen Stormgade 71 1 sal
6700 Esbjerg

Gitte Christensen Forumvej 53 Alslev 6800
Varde

Louise Brink Christensen Elmsager 10 8240
Rissskov

Mette Bjerg Christensen Forumvej 36 Alslev
6800 Varde

Per Skov Christensen Vængevej 13 5772
Kværndrup

Jonas Dalholt Landevejen 11 tv 8370 Had-
sten

Morten Duckert Syvhøjvænge 229 2625 Val-
lensbæk

Knud Olsen Egede Box 42 3900 Nuuk
Grønland

Sune Elkjær Hindhøjen 114 8382 Hinnerup

Henriette Dam Eskildsen Tornøegade 8 1
sal 8300 Odder

Mette Falkenhøj Susåvænget 6 6710 Esbjerg
V

Linda Frederiksen Gl. Hellebækvej 35A
3000 Helsingør

Lotte Degnbol Fredslund Tanholmvej 3
6880 Tarm

Lena Freund Kærsvænget 6 6710 Esbjerg V
Bolette Frøkjær Wintersmøllevej 23 7700
Thisted

Lars Gundberg Horsensvej 16 7100 Vejle

Allan Hansen Tværvej 5 6300 Gråsten

Anette Bergholt Hansen Nøddelunden 33
6800 Varde

Frank Hoyer Hansen Lindøvej 76 5450
Otterup

Henriette Hansen Vennervej 24 6940 Lem

Jesper Hansen Kærbyholmvej 14 5466
Asperup

Lykke Bergmann Hansen Midtby 4 Råhede
6760 Ribe

Peter Hansen Syrenevej 27 4690 Haslev

Jakob Hartmann Erbovænget 13 4800
Nykøbing F

Anders Lenau Henriksen Bernstorfflund
Alle 72 2920 Charlottenlund

Per Schifter Henriksen Stejlagervej 10 8210
Århus V

Carl Kr. M. Isaksen Box 1067 3900 Nuuk
Grønland

Jesper De Lannoy Jacobsen Apotekervej 22
5700 Svendborg

Jens Jacobsen Præstbrovej 34 7950 Erslev

Elise Winther Jensen Islands Alle 2 9700
Brønderslev

Heinrich Vindt Jensen Horstedvej 69 Højen
7100 Vejle

Helle Jensen Skelbækvej 28 6710 Esbjerg V

Helle Kargo Jensen Susåvænget 4 6710
Esbjerg V

Jesper Milde Jensen Harevænget 4 5863
Ferritslev

Rikke Jensen Ridemandsmøllevej 38 9230
Svenstrup J

Signe Jensen Sct. Laurentiivej 152 9900 Ska-
gen

Thomas Skov Jensen Rådyrvej 21 Søften
8382 Hinnerup

Pia Jørgensen Æblenæsvej 18 4780 Stege

Karina Kiil Ålevevej 9 9881 Bindslev

Lise Borg Klit Gammelbymøllevej 4 6700
Esbjerg

Jakob Knudsen Søndergade 50 6261 Brede-
bro

Lone Knudsen Lillemosen 4 5700 Svend-
borg

Ann-Kathrin Kristensen Umanakvej 117
6715 Esbjerg N

Lasse T. Kristensen Ørbækvej 79 5863 Fer-
ritslev

Christian Krogh Langelandsgade 22 9700
Brønderslev

Randi Kúrberg Dalavegur 63 FR-100 Thors-
havn

Morten Lund Heimdalsvej 42 6000 Kolding

Mette Lyckegaard Keravavej 28 9800
Hjørring

Henrik Løndal Løkketoften 35 2625 Vallens-
bæk

Camilla Daugaard Madsen Havremarken 14
8362 Hørning

Patrick McGrail Fosevej 6 Enslev 8983 Gjer-
lev

Jakob Melgaard Trekanten 20 4600 Køge

Martin Mogensen Thøger Larsens Alle 38
2750 Ballerup

Anders V. Nielsen Åkandevej 40 9800
Hjørring

Heidi Blach Nielsen Rørthellevej 27 8300
Odder

Jens Harreskov Nielsen Kajerød Vænge 95
3460 Birkerød

Kristina Holm Nielsen Store Kongensgade
60 1264 København K

Maya Nielsen Mariannevej 30 3360 Liseleje

Tony Nielsen Hovedgaden 29 Durup 7870
Roslev

Claus Nissum Violvej 7 6710 Esbjerg V

Laila Nymark Mejlbyvej 66 Stensager 9610
Nørager

Jesper L. Olsen Holbækvej 303 4100 Ringsted

Susanne Busk Olsen Spurvevej 7 3200 Helsingø

Jesper Oxvig Hindøvænget 5 8381 Mundelstrup

Lars Kruse Pedersen Tværsigvej 44 6740 Bramming

Steffen Pedersen Skyttevej 5 8450 Hammel

Henrik Petersen Bovvej 2 6372 Bylderup Bov

Mette Louise Petersen Bakkevej 9 6600 Vejen

Susanne Høj Petersen Eriksdalsvej 17 4871 Horbelev

Anja Press Skæring Skolevej 134 8250 Egå

Søren Quistgaard Bekkasinvej 12 8382 Hinnerup

Morten Rasmussen Viborgvej 31 8600 Silkeborg

Thomas Refstrup Obovej 12 3360 Liseleje

Carsten Rolskov Tøndervej 12 6520 Toftlund

Helle Rysager Elmeparken 12 4700 Næstved

Rasmus Schmidt Orionsvej 8 8270 Højbjerg

Helene Scrøder Arnegårdsvej 43 8230 Åbyhøj

Katrine Seerup Nøreagervej 9 4291 Ruds Vedby

Lone Skaarup Industrivej 4 7700 Thisted

Janne Stilling Sofielundsvej 11 2600 Glostrup

Anette Strange Sibirien 4 Virket 4800 Nykøbing F

Kasper Søndergaard Rådystien 4 8990 Fårup

Beinta Bendix Sørensen Láarvegur 38 Thorshavn Færøerne

Carsten Schou Sørensen Vestergade 1 5884 Gudme

Morten Sørensen Faaborgvej 53 5250 Odense SV

Randi Brink Thomsen Kingosvej 14 6800 Varde

Mads Vinther Uttrup Hasseltoften 56 8361 Hasselager

Tayo Nia Valeur Mosevangen 5 6710 Esbjerg V

Ann Christina Terman Vigsted Ketilsvej 117 2880 Bagsværd

Thomas Vind-Andersen Astersvænget 4 4261 Dalmose

Gunnar Reginsson Wardum Marknagilsvegur 112 100 Thorshavn Færøerne

17 uger (før jul)

Henrik Bjørnsen Fagerholtvej 12 4050 Skibby

Helene Forsberg Borup Tordenskjoldsgade 87 4 th 8200 Århus N

Lotte Busk Fejøvænget 5 8381 Mundelstrup

Morten Eliassen Marslevvej 3 8270 Højbjerg
Rikke Falborg Snoghøj Alle 33 2770 Kastrup
Britt Gravesen Æbklehaven 136 3th 4000
Roskilde
Therese Hansen Byskovalle 30 2th 4200
Slagelse
Cecilie Storm Henriksen Solbakken 8 8450
Hammel
Sean Iversen Bellisvænget 31 6710 Esbjerg
V
Mie Naaman Jensen Sandagervej 9 5854
Gislev
Lars Kejser Jørgensen Harrestedvej 8 4200
Slagelse
Anni Kabel Vestertoft 44 Genner 6230
Rødekro
Kristina Dupont Kristensen Lutvej 11 8900
Randers
Tina Vejs Lauridsen Kirkediget 4 Næsbjerg
6800 Varde
Jan Laursen Kornvängen 53 6705 Esbjerg Ø
Susanne Damsgaard Lind Strandvejen 5 1tv
7600 Struer
Hanne Madsen Rørkær 42 2765 Smørum
Chris Raphael Mora-Jensen Pile Alle 29
2840 Holte
Anders Busse Nielsen Parkalle 2 5500 Mid-
delfart
Mads Nielsen Huusomvej 2 5700 Svendborg
Thomas Brathøl Nielsen Låsbyvej 28 8660
Skanderborg

Maja Tarp Oue Ålykkevej 7 8370 Hadsten
Birgitte B Pedersen Sangsvanevej 6 2970
Hørsholm
Christina Petersen Svalevej 10 6880 Tarm
Rikke Malene Rasmussen Søskrænten 20
Stavtrup 8260 Viby J
Allan Heino Stoubæk Snaven 9 5631 Ebber-
up
Trine Søndergaard Hedebyvej 5 8600 Silke-
borg
Bjarke Wittus Sørensen Borberggade 5 8660
Skanderborg
Lene Vestergaard Revlingevej 5 6800 Varde
Hanne Østergaard Kalvehaven 24 6330
Padborg

17 uger (efter jul)

Anja Andersen Ligustervænget 7, 5800
Nyborg
Rikke Andersen Hasselvej 25, 6862 Tistrup
Martin Borch Ivar Huitfeldts Gade 67A, 4 th
Carsten Dam Dagmarsvej 47, 7080 Børkop
Stine Danielsen Årøjel 9, 2670 Greve
Anne-Mette Frederiksen Aninevej 14, 5700
Svendborg
Johann Gudjonsson Langballevej 78,
8320 Mårslet
Arngerd Diana Hansen Argjavegur 39B 160
Argir Færøerne
Martin Bay Hansen Nordre Strandvej 79
3770 Allinge

Martin Nitze Hansen B. S. Ingemannsvej
12B 6400 Sønderborg

Mikkel Hansen Kastetvej 11 3 tv 9000 Aal-
borg

Lasse Harder Tønnesgade 17A st 7100 Vejle

Rikke Akselbo Holm Eriksvej 2 3700 Rønne

Dennis Jacobsen Hoskærvej 4 Foldby 8382
Hinnerup

Thomas Jensen Skovbrovej 1 Elev 8520
Lystrup

Lars Gregers Jespersen Tørskindsvej 3 7182
Bredsten

Jane Jessen 5956 Allerton DR. Rockford 11
61114 USA

Rasmus Mauria Jørgensen Kirkevej 6 3700
Rønne

Diana Christine Karlsson Guldagervej 16
6240 Løgumkloster

Katrine Kjeldsen Rosengade 5, Allinge

Gundula Maria Kjær Søndergade 13 3790
Hasle

Søren Kløve Bålhøj 35 9700 Brønderslev

Peter Kristensen Hesselballevej 37 7171
Uldum

Jacob Larsen Hagestedvej 29 4532 Gislinge

Jens Madsen Vald. Poulsensvej 69 7500
Holstebro

Christopher Nielsen Storegade 18 Vejrup
6740 Bramming

Louise Olsen Rosenhaven 9 8541 Skødstrup

Ole Solkær Pedersen Markvænget 7 Lime

8544 Mørke

Jacob Bech Petersen Karensvej 27 5500
Middelfart

Marie Bager Poulsen Fuglebakken 6 4550
Asnæs

Thomas Reffsgaard Rosenvænget 76 8362
Hørning

Christopher Schubert Banevej 16 2920
Charlottenlund

Trine Strandfelt Jens Thisevej 32 Thise 9700
Brønderslev

Kursusvirksomheden 97

Marie Lisby

Ved et hurtigt blik på kursuskalenderen kunne man vel fristes til at tro, det blot er årstallet, der er ændret. Dette er dog ikke tilfældet; men det viser, vi har en trofast kundekreds indenfor idrætten. Vi er glade for, og glæder os altid til et gensyn med instruktører, kursusledere og kursister.

“En aktiv dag på højskole” for pensionister er efterhånden også gjort til en tradition. Signe Troelsen og Hertha Kristoffersen har nu i 5 år arrangeret to dage i maj måned. Hver dag har der været 150 - 200 personer. Der er foredrag, fællessang og motionsudfoldelse i form af dans, petanque eller en travetur i skoven. Dagen afsluttes med musikalsk underholdning i Globen.

På det årlige TRIM Træf i august måned fik deltagerne lov at afprøve en ny rulledele. Stilen var noget forskellig for de enkelte personer, men alle så ud til at more sig over det. Hvor sikkert det så har været at færdes på pladsen foran kursuscenteret under udfoldelserne, foreligger der ingen meldinger om.

Som nyt tiltag har DGF/DAI i fællesskab arrangeret 3 weekendkurser for ældreinstruktører. 22 deltagere har været med på kurserne, og fremtidens prognoser tyder jo på, at der bliver brug for dem.

Som forening er Aarhus Old Boys nok den

mest trofaste kunde, idet kurserne har været afholdt siden 1943. I foreningens 75 års jubilæumsskrift fra 1996, kan man under august 1945 læse, at 9 mænd med stor begejstring berettede om en uge med idrætslige udfoldelse på Den Jyske Idrætsskole i Vejle. 1997 var således 55. gang, der afholdtes Old Boys Trim. Det må siges at være ret flot. Desværre måtte holdets ældste deltager Gustav Rasmussen melde fra. Han havde ellers habet på endnu engang at slå rekorden for antal idrætsmærker. I 1996 fik Gustav guldidrætsmærke nr. 57. Det fine sommervejr gav deltagerne en helt fantastisk sejltur på Vejlefjorden tirsdag aften med det gamle træskib “Gloria Hebron”. Skibet er fra 1912. Sejlene blev sat til hjemturen; men vinden var for svag til at bære skibet i havn, og da Børge Rasmussen udtrykte bekymring for ikke at nå hjem til sønnens bryllup om lørdagen, blev motoren startet.

På idrætssiden har antal af kursusdøgn været nogenlunde stabilt de seneste år. Erhvervskurserne har derimod de sidste par år været vigende. Vi har dog også her kunder, som kommer igen år efter år. Vi håber de fortsætter, og at vi er i stand til også at betjene nye kunder.

Vi mangler grupperum, men håber at kunne afhjælpe det lidt ved, at møblere repos'erne, så der kan etableres åbne grupperum. Auditorie 1 trænger til nye møbler.

Vore lokaler i øvrigt, de smukke naturomgivelser, og 2 1/2 time med tog uanset om man kommer fra Aalborg eller København, burde give os gode muligheder for opfange en større kundekreds.

Fra kursuscenteret siger vi tak for i år til både "gamle" og nye kunder, - og på gensyn i 1998.

Kursuskalender 1997

Januar

Dansk Tennis Forbund
DHF dommerudvalg
DGU talentskole
DTaF
DFfR
DASU
DBU leder-trænersamling
JBU
DBU gruppe C
DBU gruppe D
DBU dametrænerseminar
Dansk Tennis Forbund
DBU u/20 landshold
Dansk Firmaidrætsforbund
DBU u/16 STU
DBU u/18
AGF
JBU region 3
DFfR
DIF idrætsskader
JBU - JS+DS dommere
DBU A-landshold damer
DBU u/16
DVBF
DFfR seminar

Februar

DGF dommerkursus
DGU talentskole
DBU u/16 STU
DBU u/16 landshold piger
Vinding SF
Vejle FC
Dansk Judo Union

JBU region 3
Erritsø GF
DVBF TDK-samling
DBU pigeseminar
Dansk Tennis Forbund
DBU A-landshold damer
DVBF TDK-samling
Dansk Sejl Union
DBU u/17
DIF idrætsmassage
DHF
TRIM

Marts

DBU Vestsamling damer
DGU talentskole
DBU u/16 STU
DBU gruppe D
DBU gruppe C
DBU u/16 drenge
DBU
DGF ældreidræt
Dansk Drageflyver Union
Dansk Tennis Forbund
DVBF TDK samling
DBU u/16 landshold, piger
Dansk Skytte Union
Vejle Boldklub
Dansk Judo Union
DBU
DTaF landsholdssamling
Dansk Tennis Forbund
Fredensborg Boldklub
Dansk Gold Union
DBU u/16 STU piger

DVBF herrelandshold
Haderslev FK

April

Vejle Boldklub
DIF lærersamling
Vejle Boldklub
JBU u/16 samling
DBU gruppe D
DBU
Vejle Boldklub
DBU gruppe C
DIF/DHL
DVBF Norge
DVBF Danmark
Dansk Judo Union
JBU u/15 samling, drenge
DFfR
DBU u/16 STU
Dansk Golf Union
DTaF landsholdssamling
Dansk Judo Union
JBU u/16 samling, drenge
DBU u/20 landshold, damer
DBU u/18 STU, piger
DBU u/16 landshold, piger
DBU u/17 landshold, drenge
Vejle Boldklub

Maj

JBU trænerkursus
TRIM konference
DTaF
DBU u/16 STU, piger
DIF/DHL idrætsfestival

DBU 3-nationersturnering
Norge-Sverige-Danmark
JBU u/15 træningslejr
DGI instruktørkursus
Dansk Trampolin Forbund
Vejle Boldklub
DGU
DIF
Marselisborg Hockey Klub
DBU gruppe D
DBU u/18 STU, piger
DBU
DVBF damelandshold
TRIM trænerkursus
DTaF landshold
DBU u/16 STU piger
DBU gruppe D
Vejle Boldklub

Juni

DBU u/20 landshold, damer
DHF
DBU u/16 landshold, piger
The Football Association
of Iceland
Dansk Skytte Union
DASU
DGF ældreinstruktørkursus
DTaF
Århus Fremad
Vejle Boldklub
DBU u/18 STU
Danske Døves Idrætsforbund
DTaF landshold
DBU u/16 STU, piger

JBU u/15 træningssamling
DBU u/15 unionsstævne
Sørive Idrætslejr
DBU u/16 unionsstævne
DBU Prof I

Juli

DBU ungdomstrænerkursus
DBU seniortrænerkursus
Dansk Cykel Union
DBU målmandstrænerkursus
DS - ynglinge/voksne
Ålborg Karateskole
Århus Fremad
DIF Ung idræt
DS - juniorer
DS - kongres
DBU trænerkursus

August

Dansk Træner Union
DBU
Vejle Boldklub
DOF
Dandy Club
JBU dommerudvalg
TRIM old boys
DBU u/20 herrer
DBU u/18 STU piger
DBU u/16 STU piger
DIF
DBU u/18 drenge
DGF/Syd
Dansk Handicap Idrætsforbund
Vejle Boldklub

Dansk Skytte Union
TRIM træf
DBU u/17 drenge
DBU u/20 herrer
DBU gruppe C
Kongelig Dansk Aeroklub
Vejle Boldklub

September

Vejle Boldklub
DBU trænerseminar
DHF dommerudvalg
Dansk Sportsdanserforbund (DS)
DGF
DBU gruppe D
DVBF A-landshold damer
TRIM løbetrænerkursus
DGF
Vejle Boldklub
DBU u/15 drenge
DBU u/18 drenge
DBU u/16 STU piger
DBU u/18 STU piger
TST 79 seminar
DHIF
DGF
DGI
Dansk Sportsdanserforbund
DBU u/18 landshold piger
DGI
DBU u/18 STU piger
DBU u/16 STU piger
DBU u/20 landshold damer
DASU
Vejle Boldklub

DGI
DBU u/18 drenge
DBU u/20 herrer

Oktober

DBU trænerudvalgsmøde
DIF ungdomsnetværk
Dansk Sportsdanserforbund
DBU u/16 landshold piger
DBU gruppe D
Dansk Sejl Union
DBU u/16 drenge
DBU testkursus
DTaF træningslejr
DBU u/18 landshold damer
Vejle Boldklub
DIF
Dansk Badminton Forbund
Vejle Boldklub
DVBF
DGF Ældreinstruktørkursus II
DGF/Syd
DGF
DBU u/16 STU talentudvikling, piger
DBU u/18 STU talentudvikling, piger

November

Kongelig Dansk Aeroklub
DGF
DBU gruppe C
DBU gruppe D
Vejle Boldklub
DBU talentudvikling
DBU temadag
DIF idrætsskader

DBU trænerkursus
DBU trænerkursus
DGF
Dansk Sportsdanserforbund
DFfR
DFfR
Dansk Cykel Union
DGI
Dansk Golf Union
DBU STU piger
FMI
DBU u/16 piger
Dansk Træner Union
Dansk Svæveflyver Union
DIF

December

JBU region 3
DBU gruppe C
DBU gruppe D
DTaF
DBU instruktørsamling
DBU Prof II
Dansk Taekwondo Forbund

Sommerkurser 1998

Familiekursus

2 generationer - risk og frisk

28. juni - 4. juli

Teenager og mor eller far. Udfordringer mellem generationer; Kampen/legen/festen, som styrker samværet. En fælles oplevelse.

Western Skud fra hoften

5. juli - 11. juli

Scenen er sat til spil, stunt og show; krudt, kugler og kujoner. Ridning, bue og pil, dans, bold, gymnastik, vand- og friluftsliv. Spænd buen - et udviklende familieliv, bli' ramt af høj-skolen.

Fabel- agtige myter

12. juli - 18. juli

Spil, spring, sang, dans, musik, fortælling og teater. 7 magiske kort i fortryllende fællesskab over 7 dage. Prinsesse, ridder, trold, og drager i suset fra skoven.

2 generationer spiller ud

12. juli - 18. juli

Kurset for teenagerne og deres forældre. Hvornår har du sidst leget, spillet, svedt og festet sammen med din børn/forældre? Her er chancen I en forrygende uge kommer I ud for lidt af hvert. I skal spille bold, svømme, lave aerobic, udforske skovens muligheder a la Tarzan og Jane, sejle kajak og kano, vindsurfe og meget, meget mere. Der skal også være andet end idræt, så kreative værksteder, foredrag og sang/ musik vil også indgå. Oplev gensidige udfordringer, der styrker samværet.

Alment

Idræt og udvikling / idrætslig udfoldelse 10. maj - 23. maj

Boldspil, bevægelse til musik, fortælling, folkedans, kreative værksteder, ture og meget andet. Kurset er tilrettelagt så velfungerende udviklingshæmmede kan deltage.

Sportskontakt af 3. grad

13. juni - 19. juni

Nærkontakt med sporten og dine grænser. Legebarn og vovehals? Udfordringer og samar-

bejde. Svømning, kajaktur, rapelling og beachvolley. Mød en ægte frømand i hans element? Dristig, men ikke dumdrstig!

Mød sporten på internettet

1. august - 7. august

Se sportssider på internettet og lav dem selv! - Lær teknikken, surf på nettet og idræt med de øvrige kursister!

Ældrekursus

På opdagelse i historien

16. maj - 29. maj

Oplev den østjyske natur og kulturhistorie gennem foredrag, vandringer og besøg på kendte og ukendte steder ved fjord, i by, skov, dal og på hede. Et aktivt kursus i et af Danmarks smukkeste områder.

Sved på panden - ryk i sjælen

7. juni - 20. juni

For alle fra 50 år og opefter. Inspiration, transpiration og nært fællesskab i sprudlende højskolemiljø. Gymnastik, svømning, boldaktiviteter og udfordrende former for motion. Foredrag, udflugt, sang, debat, kendte gæster, musik og uforglemmelige aftener.

Sol over Vejle

1. august - 7. august

Et bekræftende samvær ved "at gå gennem ild og vand" i foredrag, sang og debat; i håndværket og kunsten, hvor der formes eller brændes; i idrætten med duel i spillene, i rytmiske bevægelser og med personlig lethed i skolens opvarmede friluftsbassin.

Bevægelse i løvfaldstid

11. oktober - 17. oktober

Her udfordres både krop og hoved i den daglige motion og samtale. Her får du ideer til aktivt at holde dig i form både fysisk og åndeligt.

Den Jyske Idrætsskole i Vejle

Den Jyske Idrætsskole · Ørnebjergvej 28 · 7100 Vejle
Tlf. 7582 0811 · Fax 7582 0680